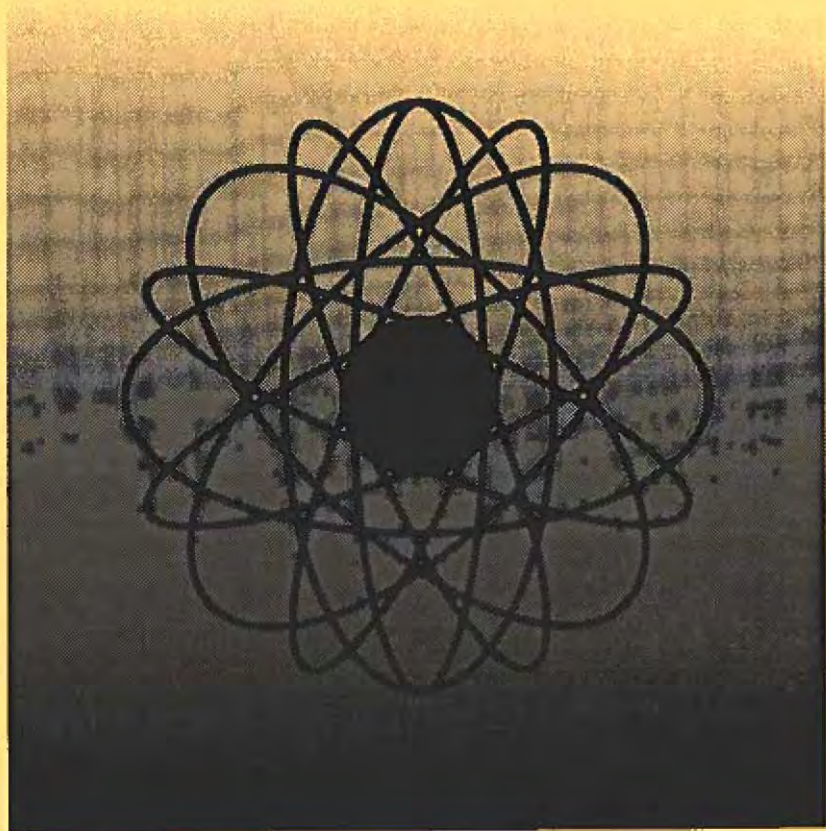

Faculteit Natuur- en Sterrenkunde

Fylakra

personeelsblad rond de Utrechtse fysica

42-ste jaargang, nummer 1, Februari 1998

FYLAKRA nr. 287

FYLAKRA wordt uitgegeven voor de secties en afdelingen van de faculteit Natuur- en Sterrenkunde van de Universiteit Utrecht

42-ste jaargang, nummer 1
Februari 1998

Oplage: 650

Redactie:

Rudi Borkus (JI, *eindredactie en vormgeving*)

Gijs van Ginkel (DIN/MBF, *hoofdredeacteur*)

Joop de Haan (BUR)

Evert Landré (BUR, *eindredactie jaarrede*)

Jaap Langerak (IGF)

Frans van Lunteren (IGG)

Gerard van der Mark (DIN/AGF)

Ada Molkenboer (JI)

Henk Mos (FCG)

Arjen Vredenberg (DIN/AGF)

Els Wolfs (JI)

Portretfoto's: Johan van der Linden

Reproductie: Joop de Haan en Frans Choufoer, Drukkerij N&S

Redactieadres:

Rudi Borkus, Minnaertgebouw, k116, Leuvenlaan 4, 3584 CE Utrecht
tel. 030-2531007, intern 1007, email: r.borkus@fys.ruu.nl

Kopij voor FYLAKRA 1998 nr. 2 kan worden ingeleverd bij de leden van de redactie of gedeponneerd worden in het postvakje van FYLAKRA op kamer 152. Sluitingsdatum: 10 maart 1998.

Kopij aanleveren op diskette als Word (max. versie 7) of als tekstfile (ASCII). In twijfelgevallen raadplege men de eindredacteur.

Artikelen worden geplaatst onder verantwoording van de redactie

Inhoud:

Geachte lezer(es).....	2
Bij het afscheid van W(il) Verhoeven	3
Jeroen van Hapert	6
Erwyn van der Meer OIO bij Grondslagen	8
Uit dienst / In dienst	9
Nieuwe mensen bij Grenslaagfysica.....	10
Paul Verleg maakt Paulen-kwartet compleet	12
Michiel van Rijnbach: promising young scientist.....	14
Overpeinzingen van Cees Andriesse	15
Rook in de gangen van het BBL	19
Voorlopige datum voor de doop van het Caroline Bleekergebouw	22
Pionier Prof. Dr. Erik Verlinde	22
Professor Andries Meijerink oreerde	24
Professor Werner van de Weg buitengewoon hoogleraar aan de University of Western Cape in Zuid Afrika.....	26

*Uitneembaar katern van 30 bladzijden met eigen nummering met:
De laatste Jaarrede van onze directeur P. J. Th. Zeegers*

Tikken, tellen, turven, ofwel de bibliotheek enquête	27
Internationale versterking bij Theoretische Natuurkunde	28
Martijn de Ruyter de Wildt:	30
Wijzigingen in het personeelsbestand van Personeelszaken.....	31
De personeelsgeleding van de faculteitsraad is Dienst Commissie	32
In Memoriam: Prof. dr. P. W. M. Glaudemans.....	35
Jan de Wolde, managing director van het IMAU	38
Barbera Bolhuis: trainer COACH	40
De ingebruikname van het Minnaertgebouw	42
De Fylakra Lente Quizz 1998	43
Fylakon wintersportdag naar Willingen.....	45
Cristina Robles Gonzales: AIO bij het IMAU	48
Het Minnaertgebouw, het Freudenthal Instituut en het Theoretisch topinstituut.....	49
Het Theoretisch Instituut in beweging	51
Lieve allemaal, dankbrief van Jannie en Jan Godee	52

Geachte lezer(es)

Het kostte niet veel moeite om u weer een gevarieerd nummer van Fylakra aan te bieden: de animo om bij te dragen is prettig groot en er gebeurt gewoon veel in de faculteit.

In het laatste nummer van Fylakra stond een brief van een medewerkster van het Freudenthal Instituut, die op uitdrukkelijke uitnodiging van de redactie was geplaatst. Reden voor de decaan om met de redactie hierover van gedachten te wisselen, omdat het hier een bijdrage betrof van buiten de faculteit. U zult daarom explicieter dan voorheen op de binnenflap de opmerking aantreffen, dat artikelen worden geplaatst onder verantwoording van de redactie.

Dat geldt overigens niet voor de tekst van de nieuwjaarstoespraak van onze directeur Piet Zeegers, ook al heeft hij die toespraak besloten met de zinsnede: "dat doe ik nooit meer". Die nemen we dus niet voor onze rekening. U treft hem daarom ook aan met een eigen nummering en in een eigen kleur, zodat u deze gemakkelijk kunt verwijderen om mee te nemen met vakantie of naar een congres.

Verdrietig was het bericht van het overlijden door een noodlottig ongeval van prof. Piet Glaudemans. Wij wensen allen, die hem na stonden veel sterkte om dit onverwachte verlies te dragen.

We besteden aandacht aan een nieuw fenomeen in het facultaire bestel: de managing director. Dat zijn mensen, die de wetenschappelijk directeuren van de onderzoeksinstituten een draaglijk leven bezorgen bij het afwerken van een heleboel regelklossen. De faculteit zal die wetenschappelijk directeuren ook extra gaan belonen, zodat de managing directors er eveneens toe bijdragen, dat zij tijd hebben om dat extra geld ook te besteden. Daarmee is de managing director een belangrijk aanjager van de economische groei. Houdt u ze dus in de gaten.

De nieuwe faculteitsraad heeft een mening over de extra beloningen van o.a. de wetenschappelijk directeuren en heeft dat ook duidelijk laten merken, zoals bleek bij het bezoek aan het spreekuur, maar dat kunt u zelf lezen. Rest mij om te wensen, dat de Minnaert vijver niet lekt bij de opening van het gebouw en ik wens u, veel leesplezier.

Gijs van Ginkel, hoofdredacteur

Bij het afscheid van W(il) Verhoeven

Wil Verhoeven kwam in 1981 als personeelsfunctionaris werken bij onze (sub)faculteit. Hij diende vanuit die functie niet alleen de (sub)faculteit Natuur- en Sterrenkunde, maar ook de (sub)faculteit Wiskunde en Informatica.

In de begintijd werd het personeelsbeleid nog geheel geformuleerd op de Kromme Nieuwe Gracht, de plek waar toentertijd het Bestuursgebouw was gevestigd. Daar dirigeerden ze personeelsfunctionarissen van subfaculteit A naar faculteit B. Daar bedachten ze wat de lokale personeelsfunctionarissen moesten doen. Daar namen ze de besluiten over aanstelling en bevordering. De personeelsfunctionaris was toen in naam medewerker van de (sub)faculteit, maar in feite uitvoerder van hetgeen ze centraal bedachten. De personeelsfunctionaris was toen eigenlijk niet meer dan een boodschappenjongen.

Het echtpaar Verhoeven

Daar is nu geen sprake meer van. Decentralisatie van beheerstaken (personeel, geld en ruimte) naar de faculteit bracht met zich mee dat nu de belangrijkste beslissingen inzake o.a. personeel binnen de faculteit worden genomen. Een goede voorbereiding is een absolute voorwaarde voor een goede besluitvorming. De afdeling Personeelszaken heeft die taak. Een gevolg was dat de medewerkers steeds minder vanuit het centrale niveau werden geïnformeerd. Steeds meer werd ook dat de taak van de facultaire afdeling Personeelszaken. Tegelijkertijd bedachten ze in den Haag dat de regelingen van salaris en andere vormen van inkomsten en inhoudingen veel te eenvoudig en te overzichtelijk waren. Dat kon moeilijker. En dat gebeurde dan ook. Personeelszaken moest maar zien hoe ze dat allemaal uitgelegd kreeg.

Intussen was Wil opgeklommen tot hoofd van de afdeling. Vanuit die positie moest hij er voor zorgen dat het personeel niet meer met punten, maar met geld betaald werd, dat personeel, waarvan het dienstverband was afgelopen toch nog geld, wachtgeld, kreeg en dat de personeelsadministratie niet meer met de hand, maar met de computer diende te gebeuren.

Al die veranderingen heeft hij meegemaakt. Hij stond er midden in. Niet altijd juichend, wel altijd meewerkend. Niet alleen in de faculteit, maar ook met collega's van andere faculteiten en inspringend voor collega's in nood gevallen.

Wil, je zag de VUT komen en gaan. Je zag de FPU komen en dacht voordat die ook gaat, maak ik er gebruik van. Het zij je gegund. Geniet er van.

P. J. Th. Zeegers, directeur

N.B. Alle foto's in deze Fylakra waar geen bronvermelding bij staat zijn van de hand van Gijs van Ginkel.

De directeur tijdens de toespraak tot Wil Verhoeven, in evenwicht gehouden door zijn hoofden van dienst, volledig in strijd met de huidige ARBO bepalingen.

Jeroen van Hapert

The copy-man

Op 1 januari jongstleden is Grenslaagfysica aangevuld met een nieuwe OIO, Jeroen van Hapert. Jeroen's onderzoek zal zich richten op structuuronderzoek van dunne diëlectrica, die gebruikt worden in printers en kopieermachines.

Het project is een samenwerking met Océ Technologies b.v., in Venlo. Met name het verband tussen de stoichiometrie van de lagen en de elektrische eigenschappen zal ontrafeld (moeten) worden. De diëlectrica worden gemaakt met de rf sputtermethode, waarin een silicium target wordt blootgesteld aan een argon-ionen-bombardement. Tijdens dit proces wordt dan, indien gewenst, zuurstof toegevoegd om SiO_x lagen te vormen. Onze groep is zeer goed geoutilleerd om dit onderzoek tot een goed resultaat te brengen: met behulp van een veelvoud aan experimentele analysetechnieken zullen de details van de gegroeide lagen 'tot op het bot' worden blootgelegd.

Velen van u kennen Jeroen waarschijnlijk al. Hij is afgestudeerd experimenteel fysicus van de Universiteit Utrecht. Zijn afstudeerwerk heeft hij gedaan bij Atoomfysica, op een deel van het HEMAD-onderzoek. Daarin heeft hij al kennisgemaakt met de ins en outs van ionen-bundels die uit deeltjesversnellers komen, een ervaring die in zijn huidige werkring goed van pas zal komen. Mede vanwege die achtergrond zijn wij natuurlijk blij dat Jeroen onze groep is komen verrijken.

Jeroen is op De Uithof meestal te vinden in kamer 106b van het Robert J. van de Graafflaboratorium, tel. no. 2515. Als hij daar niet is, moet je maar eens bij de versnellers gaan kijken. Jeroen, namens de hele sectie Grenslaagfysica wens ik je veel plezier en succes bij je promotie-onderzoek!

Hans Meiling.

Erwyn van der Meer OIO bij Grondslagen

Al een jaar of dertig is er in de grondslagenliteratuur veel te doen over de niet-lokaliteit van de quantumtheorie en de mogelijkheid dat er sprake is van invloeden die zich sneller dan het licht voortplanten. Het is vreemd dat deze discussies zich altijd afspelen in de context van de niet-relativistische quantummechanica. Het wordt hoog tijd de lokaliteitsproblematiek te bekijken vanuit het perspectief van de relativistische quantummechanica en de quantumvelden-theorie.

Dit is precies wat Erwyn van der Meer vanaf januari aan het doen is, in een FOM-project bij de sectie Grondslagen dat mede wordt begeleid door Gerard 't Hooft. Erwyn heeft theoretische natuurkunde gedaan aan de UvA en is afgestudeerd op een veldentheoretisch onderwerp. Wij verwachten dat door Erwyns hulp het niveau van de lokaliteitsdiscussie over een jaar of vier aanzienlijk zal zijn gestegen.

Dennis Dieks

Uit dienst / In dienst

UIT DIENST

<i>naam</i>	<i>instituut</i>	<i>per</i>
Acco, mw.dr. S.	DIN (NWO)	01.01.98
Crone, mw.dr. G.C.	WFI	01.01.98
Driessen, mw. M.	JI	01.01.98
Jansen, drs. D.	IMAU (NWO)	01.01.98
Lodder, drs. A.W.	WFI	01.01.98
Meerwijk, H.	BOZ	17.01.98
Peters, dr. M.G.	DIN (FOM)	01.02.98
Engels, P.	IGF	01.02.98

IN DIENST

<i>naam</i>	<i>instituut</i>	<i>per</i>
Broeke, drs. M.R. van den	IMAU	01.01.98
Groenewoud, ing. J.	DIN	01.01.98
Hapert, drs. J.J. van	DIN	01.01.98
Meer, drs. E.P. van der	IGG (FOM)	01.01.98
Rijnbach, drs. M. van	DIN (FOM)	01.01.98
Waelbroeck, dr. H	ITF	01.01.98
Biebericher, mw.drs. A.C.W.	DIN	01.02.98
Harmsen, W.C.	BPZ	01.02.98
Jacobs, dr. L.C.	DIN (NWO)	01.02.98
Veen, mw.ing. C. van der	IMAU	01.02.98

Nieuwe mensen bij Grenslaagfysica

LUC JACOBS, OIO

Sinds 1 februari jl. is Dr. Luc Jacobs het onderzoek aan amorfe halfgeleiders komen versterken. Hij gaat in het kader van het NWO programma Zonnecellen voor de 21ste eeuw door middel van in situ ellipsometrie de groei van amorf silicium bestuderen. Luc is geen vreemde in Utrecht, want hij heeft chemie aan de UU gestudeerd. Zijn ervaring in ellipsometrie deed hij op bij zijn promotieonderzoek bij de Afdeling Materiaalkunde van de TU Delft. Daarna heeft hij enige tijd deelgenomen aan het halfgeleider-onderzoek bij DIMES (TUD). U kunt hem vinden in het Ornsteinlaboratorium, kamer 058.

ARJA BIEBERICHER, AIO

Arja is deze maand begonnen met haar promotieonderzoek aan plasma-depositie van amorf silicium. Het werk maakt deel uit van een Novem project dat gericht is op het zoeken naar het verband tussen depositieomstandigheden en materiaaleigenschappen. In eerste instantie gaat zij onderzoeken hoe materiaaleigenschappen te veranderen zijn door het depositieproces niet continu maar afwisselend met relaxatieperioden te laten verlopen. Arja is duidelijk gemotiveerd voor dit onderzoek sinds haar kennismaking met amorf silicium tijdens haar klein onderzoek bij CGM.

JACO GROENEWOUD, technisch medewerker

Na enkele jaren van verhuizing en revisie gaat de ASTER opstelling weer op volle kracht werken, dank zij de inspanningen van Jaco Groenewoud. Jaco is kortgeleden afgestudeerd in de richting Technische Natuurkunde aan de Hogeschool Rotterdam en Omstreken te Dordrecht. Hij is zich momenteel aan het inwerken op het gebied van amorfe halfgeleiders. Jaco gaat samples maken voor het onderzoek en meewerken aan de bestudering van depositieprocessen. Zijn aanstelling werd mogelijk gemaakt door een subsidie van NOVEM.

John Bezemer

Luc Jacobs

Arja Biebericher

Jaco Groenewoud

Paul Verleg maakt Paulen-kwartet compleet

Op 26 november jl. promoveerde Paul Verleg. Zijn proefschrift, 'Noise spectroscopy of hydrogenated amorphous silicon', kwam tot stand onder begeleiding van Jaap Dijkhuis.

In oktober 1993 trad Paul in dienst als AIO, om zich bij de (toen nog) vakgroep Gecondenseerde Materie bezig te gaan houden met het onderzoek naar de dynamica van ladingdragers in wanordelijk Silicium. Daar ontwikkelde hij zich al gauw tot echte Noise Boy.

De ruissignalen waar Paul naar keek werden veroorzaakt door weerstandsfluctuaties intrinsiek voor gehydrogeneerd amorf Si. Maar waar die fluctuaties vandaan kwamen? Paul werd er mateloos door geïnteresseerd: er moesten veel metingen worden gedaan en modellen worden bedacht. Maar dat was niet genoeg. Paul wilde meer onverwachte patronen zien. En hij kon ze krijgen.... Eerst werd de meetopstelling omgegooid, waardoor flexibeler en over een groter bereik kon worden gemeten, en ongewenste storingen werden buiten gehouden.

Daarnaast zorgde Paul ervoor dat hij ook op minder wetenschappelijke gebieden aan fluctuaties werd blootgesteld. John Kelly liet hem experimenteren met de fluctuerende patronen die de baan van een squashbal kan vormen (en bleef daarbij zelf duidelijk niet voor inspanningen gespaard). Na zulke spelletjes werden er met hernieuwd enthousiasme nieuwe ruisspectra tevoorschijn getoverd.

Ook liet Paul zich door zijn vrienden de hele wereld over slepen, op zoek naar nieuw avontuur (of sleepte hij hen?). En het hielp, want toen Paul de, in plaats en tijd sterk fluctuerende, landschappen van IJsland had mogen aanschouwen, was hij niet meer te stoppen. Meetresultaten stapelden zich op, en de modellen die ze moesten beschrijven werden bijna dagelijks gewijzigd. Onverwachte patronen te over. En wat er van al die fluctuaties geworden is? In ieder geval een gepromoveerde Paul en een mooi proefschrift. En wie er meer van wil weten moet dat laatste maar lezen.

Paul, we wensen je veel geluk met alles wat hierna komt en gaat.

Marjolein van der Voort

*In iets meer dan een jaar tijd zijn bij Gecondenseerde Materie vier Paulen gepromoveerd (Rump, Verleg, Vledder en van Walree)

N.B. Foto op de vorige pagina is van de hand van J.J. van der Linden

Michiel van Rijnbach: promising young scientist

From the first of January 1998 Michiel van Rijnbach starts as AIO at the department of Atomic Physics of the Debye Institute. He will join an active research group which concentrates on the applications of laser cooling in quantum studies of interactions between slowly moving Helium atoms. Using the right wavelength of the involved lasers it is possible not only to trap and manipulate atoms but also to control the interactions between the atoms.

For his masters thesis Michiel carried out, e.g., preliminary investigations of our He^* MOT and concluded the temperature of the atom cloud to be about 1mK. Michiel is a very dynamic and enthusiastic student who combines dedication with detailed theoretical understanding of his experimental research. It is with pleasure we welcome Michiel van Rijnbach and we hope that he finds a fruitful and stimulating atmosphere in our group.

Jan Thomsen

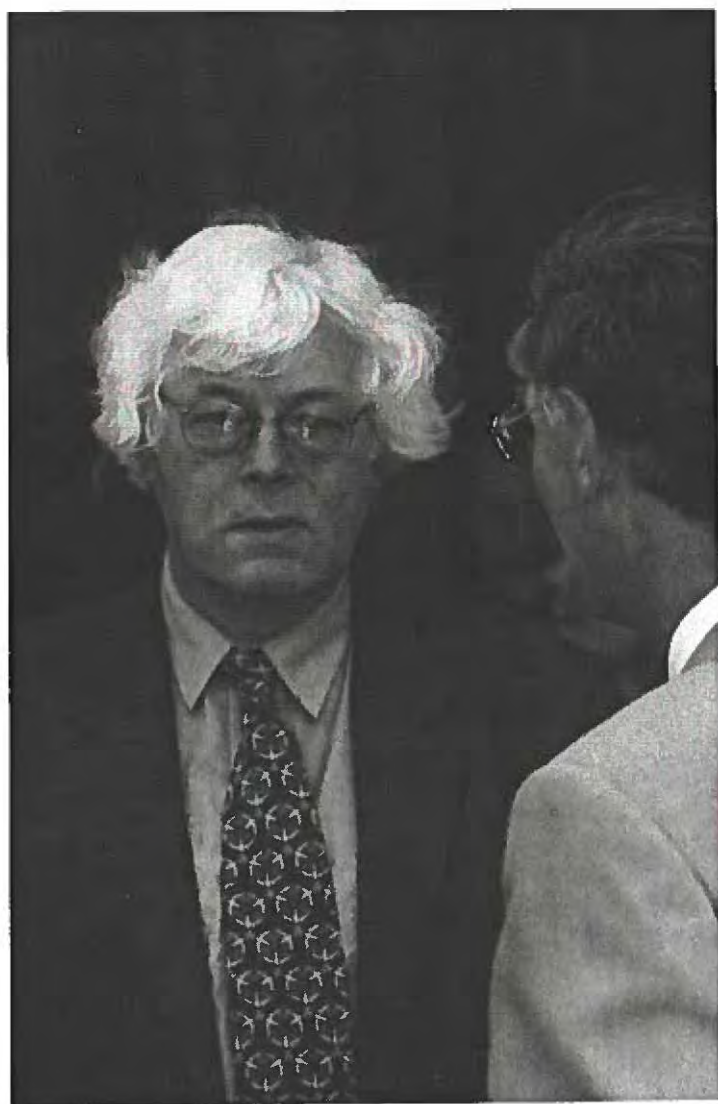

Overpeinzingen van Cees Andriesse

Het jaar dat ik beschrijven zou is bijna vol. Bijna vanzelf gaan mijn gedachten uit naar het avondje der Goedertierenen. In 1997 viel de canonicke donderdag op 4 december, niet meer in november dus, en dat had ik wel gedacht toen Erik C. me eerder in het jaar gevraagd had op 4 december bij een promotie in Amsterdam te opponeren. Dat deed ik graag. Dus moest ik het faculteitscolloquium over De Vernieuwing missen, maar 's avonds zou ik van de partij zijn! Uit voorzorg nam ik de bus. Om te beginnen bus 254 die, uit het nabije oosten komend, om 8:35 in de Uithof arriveert.

Wie het Buys Ballot voor negenen betreedt treft daar een uitgestorven wereld aan. Wie voelt zich dan plezierig in een lift met deuren die berucht zijn om hun eigenschap dat ze soms niet meer open willen? Waar is de technicus die je er uit bevrijden kan? Op dit uur waarschijnlijk nog ergens ver weg in een bus. Dit is academische vrijheid, denk je, laat ik maar de vrijheid nemen al het licht van kamer 558 in te schakelen. Het volle licht der wetenschap schijne op bladzijden 160 en 175 van het proefschrift van Robert B. die me munitie voor de oppositie moeten leveren: een foutje en een interpretatie. Het gaat over tellurium dat zich anders zou gedragen dan ik ooit voorspeld had.

Ik schrijf nog een briefje aan Joop M. van het KIVI om me af te melden voor een feestje in het nieuwe jaar en wandel dan naar het gebouw van de veterinairen aan de Yalelaan. Juist voor de deur haal ik Hans B. in, de directeur van Unilever voor wie mijn studente Monique N. maar liefst alle milieu-effecten der voedselproductie van zijn multinational bepaald en beoordeeld heeft. Daar zal ze een voordracht over houden, om vervolgens, over 2 weken, af te studeren. Vind je de locatie niet toepasselijk, Hans? Zeker, onder het vee. Monique staat al klaar in C101, piekfijn gekleed. Links van haar hangt een anatomische plaat van een paard op ware grootte. Her presentation is in English. She seems to read from a text behind the audience. Boring perfection. Just words from the report I have discussed with her at length. The anatomy of a horse appears to be quite interesting. Hans, die bijna altijd Engels spreken moet, wil nu

in het Nederlands. Hoe heb je het energiegebruik van consumenten meegerekend?, vraagt hij. Autokilometers naar en van Albert Heyn komen er aan te pas, ook de verplaatsing van 1000 kg ijzer ten behoeve van de verplaatsing van 10 kg boodschappen. Ze maakt haar zinnen niet meer helemaal af. Chris D., die ook een begeleider was, vraagt of de resultaten voor Unilever specifiek zijn. Waarschijnlijk niet, zegt ze, want ... maar. Opeens kijkt ze hulpeloos naar haar familie op de voorste rij.

Waar kan je hier rustig over het cijfer delibereren? Hans, Chris en ik vinden na enige tijd een plekje boven in de kantine waar geen koffie te verkrijgen is. Het duurt ook nogal lang voordat we het eens zijn, want al is het cijfer mijn verantwoordelijkheid, ik hecht aan het oordeel van anderen. Als we naar beneden komen, zit Monique daar met de hele aanhang. Ze komt op me af. En? Ik moet wel iets zeggen. Goed werk ja, we zijn het eens geworden over een 8.

Voor het Buys Ballot komt een ander bekend gezicht op me af, maar pas na enige tijd weet ik het met Trudy W. in verband te brengen. Het straalt. Vanmiddag zal Trudy Goedertieren wezen. Dat was ik bijna vergeten, want de geheime multiple procreatie had al in september plaats gevonden. Ze verklapt: We geven Van H. een bijl! Ik kijk om me heen en zie gelukkig niemand anders. Een botte bijl zeker? Nee, zegt ze, een grote! Alsof het een tegenstelling is. Wat jammer dat ik er niet bij kan zijn.

Ik haal mijn sporttas met toga, proefschrift en aantekeningen van kamer 558 en spoed me met bus 12 naar de trein van 13:16. In de trein eet ik een broodje kaas van het type dat gehaaste reizigers tegen een Cataclysmisch Hoge prijs op Hoog Catharijne bekomen kunnen. Dan leer ik de hoffelijke woorden uit het hoofd waarmee een opponent van elders, die toch als eerste spreekt, de toon zet. Om 13:32 ben ik op Amsterdam CS, vanwaar ik naar de Aula aan de Singel wandel. Door de ruime marge die ik bij het vervoer der geprivatiseerde spoorwegen aanhoud ben ik wat vroeg, maar Erik zit daar om dezelfde reden ook al. Ik vertel hem wat ik me voorstel aan zijn promovendus te vragen, maar de promotie schijnt hem niet erg bezig te houden. Hij praat over een oud conflict met Ton H., waar hij onlangs weer de brieven van gelezen had, en vraagt of ik het dossier voor mijn geschiedschrijving van het RCN wil hebben. Aan vetes tussen kerels kan ik niet beginnen. Maar de

zaak raakte aan objectieve belangen, houdt Erik aan: een historicus moet niet bang zijn voor conflicten. Als hij duidelijk heeft gemaakt dat wetenschap misbruikt is om instituutbelangen te dienen zeg ik het dossier te willen lezen. Dan is het tijd om de toga's aan te trekken.

Robert is een heldere kop. In jacquet, maar verder zonder poespas. Hij antwoordt zakelijk en kort, helaas erg kort. Nu we zeker 10 minuten mogen debatteren dreigt mijn stof op te raken en begin ik maar over de achtergronden van mijn theorie die hij wat makkelijk bekritiseerd heeft. Hij luistert belangstellend. Maar die achtergronden brengen me niet tot een slimme vraag. Ik heb me voor niets opgeblazen en voel me een windbuil. Robert hoeft alleen maar te beamen dat Arrhenius-gedrag op drempelmechanismen wijst, maar dat die te algemeen zijn om er iets specifiek over te kunnen zeggen. Voorzichtig is hij ook bij de volgende debatjes over kristallografische en thermodynamische kwesties. Neergestrooid tussen de zuilenrijen der voormalige kerk ondergaan 34 of 35 mensen ware wetenschap. Bij de receptie praten we over de afkomst van de jonge doctor. De vader staat er glunderend bij, wennet yn Stiens, sa njonkenlytsen. Ik neem afscheid van Erik en haast me naar de trein van 17:03.

Ruim voor zessen ben ik bij Greetje, onze eigen Utrechtse pedel, om mijn toga af te geven, en ik houd de deur open als ze haar fiets uit het Academiegebouw naar buiten manoeuvreert. Op slag van zessen betreed ik als eerste het geheime pand. De gordijnen moeten dicht, want wat daar gebeuren gaat kan geen licht verdragen. Ik ben dan wel afwezig geweest bij De Vernieuwing, maar vanavond zorg ik voor een passende entourage van ... Nu druppelen de Goedertierenen binnen. O nades, daar treden ook de Vernieuwden binnen! De grote bijl blijkt scherp geweest te zijn, maar verder moet ik over deze zaken zwijgen. Ik zal alleen verklappen dat Goedertierene Ernst mijn glas regelmatig vol geschonken heeft en dat ik, uren later, een lantaarnpaal bij de halte van bus 54 op het Janskerkhof omhelsd heb.

Rook in de gangen van het BBL

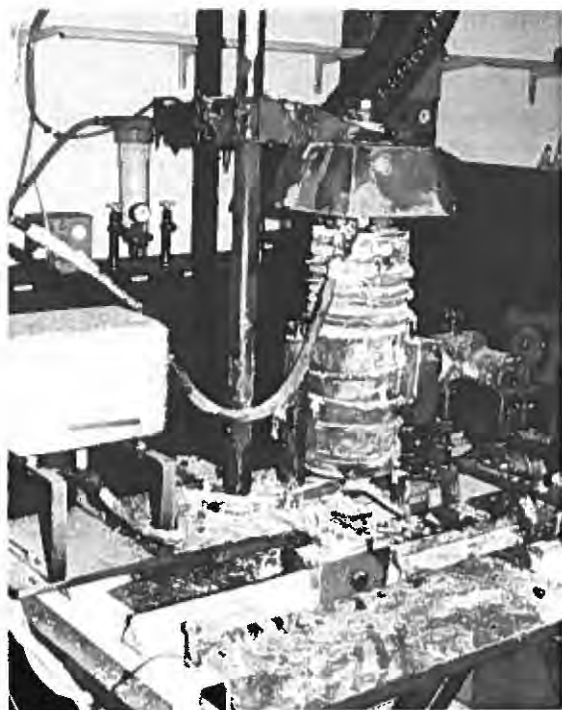
Als deze titel bij u associaties oproept van hoogleraren, die woedend te hoop gelopen zijn, omdat het MUB-se bestuur weer een krachtige en snelle beslissing heeft genomen, dan hebt u het bij het verkeerde eind. Het gaat hier namelijk om een echte brand en echte rook in het BBL. Dat kwam zo: op 18 december 1997 omstreeks 10.15 uur ontstak Pavlik Lettinga, fanatiek schaatser/violist/levensgenieter en nu in de rol van promovendus-in-het-laatste-stadium van zijn onderzoek, de 1600 W Xenon hogedruk lamp van de fluorescentie-depolarisatie opstelling in kamer 465 van het Buys Ballot Laboratorium. Deze vuurtorenlamp fungeert als een hoog-intense lichtbron voor het produceren van monochromatisch licht en is het hart van de fluorescentie depolarisatie opstelling. Omdat de lamp veel warmte produceert is het metalen lamphuis voorzien van waterkoeling, die is aangesloten op het centrale koelwatersysteem.

Pavlik, filosoferend over al dan niet functionerende rampenplannen

In de ernaast gelegen kamer 464 waren vaklieden bezig om deze chemische experimenteerkamer van Moleculaire Biofysica te

ontmantelen en te veranderen in een colloquium kamer voor de theoretisch fysici, die zich in februari van dit jaar zullen vestigen op een deel van de vierde verdieping van het BBL. Omstreeks half elf drinken de medewerk(st)ers van MBF meestal gezamenlijk koffie, maar bij het verzamelen van de crew bleek op 18 december, dat er een zwarte golf stinkende rook onder de deur van kamer 465 de gang in deinde. Ook uit het raam van die kamer kwam een zwarte rookwolk, waardoor de gevel van het Minnaertgebouw van diep rood naar diep zwart dreigde te verkleuren.

De boosdoener

Onmiddellijk is, na een snelle controle, alarm geslagen via het centrale alarmnummer en zijn Gebouwbeheer en de Technische Dienst van FBU gewaarschuwd. De brandweer arriveerde omstreeks 10.37 uur: een viertal stevige, rustige mannen, die eerst een aantal doelgerichte

vragen stelden, alvorens kamer 465 binnen te gaan. Inmiddels was de vierde verdieping ontruimd, de medewerk(st)ers moesten zich verzamelen in de hal van het Ornstein gebouw en via de centrale intercom riep Sandra, de portierster, volstrekt conform het boekje, ook de mensen van de vijfde en zesde verdieping op om hun verdiepingen te verlaten. Onze faculteitsdirecteur reikte, in strijd met alle vastgelegde voorschriften, Sandra eigen bedachte omroep teksten aan. Dat was, met het blijven doorlopen van de liften, zo ongeveer de enige schoonheidsfout in het uitvoeren van het draaiboek voor rampen in de facultaire gebouwen. De medewerkers van de Bedrijfsbescherming stonden op hun posten; het was een perfecte oefening voor een werkelijke calamiteit. Gelukkig was deze zeer beperkt van omvang.

Zo'n twee uur later was de stank zover afgenomen, dat ondergetekende met de brandweer kamer 465 in mocht om de oorzaak van de brand op te sporen. Die was vrij snel duidelijk: de loodgieters in de ernaast gelegen kamer waren vergeten door te geven, dat zij op één punt het centrale koelwatersysteem hadden onderbroken en wel in de kamers 464 en 465. Gevolg: het lamphuis was binnen korte tijd gloeiend heet en de brandvertragende verduisteringsgordijnen, die tegen de ook gloeiend heet geworden optische bank hingen, gingen smeulen. Deze gordijnen bevatten PVC, zodat het roet en de verbrandingsgassen een bijtende stank hadden, die zowel de ogen als de longen sterk irriteerden. Om half drie was het weer mogelijk om vrijuit adem te halen en was de verdieping weer vrij toegankelijk. De loodgieters zijn aansprakelijk gesteld, hun WA-verzekering is aangesproken. Inmiddels heeft een gespecialiseerd bedrijf de lenzen, computers, voedingen enz. schoongemaakt voor de somma van een baby-Mercedes. Rest nog de schade van de kapotte apparatuur en de tijd, die verloren is gegaan door het in onbruik raken van de opstelling. Daarover worden gesprekken gevoerd met de verzekering.

Gijs van Ginkel

Voorlopige datum voor de doop van het Caroline Bleekergebouw

De commissie, die de zaken rond de nieuwe naamgeving van het IGF gebouw, het toekomstige Caroline Bleeker gebouw, voorbereidt heeft als voorlopige datum voor de doopplechtigheid 23 april a.s. vastgesteld. Als alle hoogwaardigheidsbekleders daarmee instemmen zal Fylakra u verder informeren over het programma. Noteert u deze datum vast in uw agenda's.

Gijs van Ginkel

Pionier Prof. Dr. Erik Verlinde

Omdat Erik Verlinde op het punt stond om te vertrekken voor een wintersport vakantie kon het vreugdevolle nieuws over de honorering van zijn onderzoeksvoorstel door NWO met een PIONIER beurs alleen nog via een Email interview worden gerealiseerd: bij-de-tijdser kon het niet voor universiteitsmedewerkers. Wij legden enkele vragen voor aan de gelukkige Pionier, zoals: via welke NWO- stichting is de aanvraag gelopen, wat was het onderwerp van het onderzoeksvoorstel en wat ga je met het geld doen.

De PIONIER beurs is op voordracht van de FOM aan Erik verleend, misschien wel als bijna laatste daad van deze NWO-stichting, als we tenminste moeten afgaan op het pagina grote artikel over de strijd om het voortbestaan van de NWO stichtingen in NRC Handelsblad van zaterdag 14 februari jl. Het onderzoeksvoorstel voor deze beurs betreft theoretisch onderzoek in string theorie, ijktheorie en gravitatie of, om het wat preciezer aan te geven met de oorspronkelijke Engelse titel van het onderzoeksvoorstel: "Unravelling the structure of matter and space-time: from gauge fields to strings and gravity".

Klemmende vraag is natuurlijk: hoe ploeg je zoveel miljoenen guldens van een PIONIER beurs weg.

Dat bleek geen enkel probleem: aantrekken van goede promovendi en postdocs, bezoek aan gerenommeerde instituten/onderzoekers over de hele wereld, organiseren en bezoeken van symposia en workshops, aanschaf van moderne snelle computers enz. Kortom, alles wat nodig is top wetenschap te bedrijven. Wij wensen Erik van harte geluk met deze prestigieuze beurs en tevens wensen we hem veel goede onderzoeksresultaten.

Gijs van Ginkel

Professor Andries Meijerink oreerde

Op 17 december jl. accepteerde prof. Andries Meijerink zijn ambt als hoogleraar in de "Scheikunde van de Vaste Stof" met de oratie "Licht maken". De orator begon met een citaat uit Genesis 1, waar het ontstaan van de Schepping en de scheiding tussen licht en donker wordt bezongen en schetste vervolgens welke rol onderzoek speelde en speelt bij het ontwerpen van moderne lichtbronnen en het begrijpen van de verschillende emissieprocessen als bron van licht. De oratie was ondersteund met lichtbeelden om de verschillende facetten van het ontwikkelen en gebruiken van fosforen in TL buizen en televisieschermen te illustreren.

Prof. Dr. Andries Meijerink met eega en Georg Blasse

Aan het eind van zijn toespraak wijdde de orator ook een enkele kritische beschouwingen aan de mogelijke consequenties van de nieuwe wet op de universitaire bestuursstructuur nl. teveel en te snel uitgevoerde plannen voor de werkvloer, die deze plannen moet uitvoeren. Het bleek, dat enkele hoogwaardigheidsbekleders daarover

"not amused" waren, maar wetenschap zoekt naar waarheid en kan zich, naar de mening van de hoofdredacteur, van deze emoties niet al teveel aantrekken. Velen waren gekomen om naar de orator te luisteren en hem na afloop geluk te wensen met zijn benoeming. Prof. John Kelly deed dat zelfs op klassiek Britse wijze door in de stermige senaatszaal op een "zeepkist" te klimmen en via deze verhoging de orator geluk te wensen. Bij deze gelukwensen sluit de redactie van Fylakra zich van harte aan: Andries, wij wensen je een succesvolle en inspirerende tijd met veel goede promovendi, een lawine aan veel gelezen en veel geciteerde publikaties en, niet te vergeten, het nodige plezier.

Gijs van Ginkel

De senaatszaal tijdens de oratie

Professor Werner van de Weg buitengewoon hoogleraar aan de University of Western Cape in Zuid Afrika

Prof. van der Weg is met ingang van 1 januari 1998 benoemd tot buitengewoon hoogleraar aan de University of Western Cape bij Kaapstad in Zuid Afrika. Bij deze leerstoel staat onderwijs en onderzoek op het gebied van zonnecellen centraal. De aanstelling van Werner van der Weg bestendigt een samenwerking, die al enkele jaren bestaat. Het zal zeker een nieuwe impuls geven aan de uitwisseling van stafleden tussen de Universiteit Utrecht en de University of Western Cape. Zo heeft prof. Knoesen van de Western Cape al meerdere malen gedurende een tijd in Utrecht gewerkt en is Jeike Wallinga naar Kaapstad geweest. De redactie van Fylakra feliciteert Werner van harte met deze benoeming.

Gijs van Ginkel

FYLAkra - EXTRA

uitneembaar katern met eigen nummering

**dit katern is onderdeel van
FYLAkra nr 287 (1998-2)
februari 1998**

J A A R R E D E

(jaaroverzicht 1997)

uitgesproken door

dr P.J.Th. Zeegers

**directeur van de faculteit
Natuur- en Sterrenkunde
van de Universiteit Utrecht**

5 januari 1998

bovenzaal kantine gebouw MINNAERT

Laatste jaarrede van dr P.J.Th. Zeegers

(foto: Evert Landré)

J A A R V E R S L A G 1 9 9 7

uitgesproken 5 januari 1998
door de directeur

P. J. Th. Z e e g e r s

1 - INLEIDING

Dames en Heren,

Welkom in het bovenrestaurant van het Minnaertgebouw. Het leek mij een goed idee het nieuwe jaar te beginnen met een experiment. Dit gebouw heeft maar twee kleine collegezalen. Te klein voor een opkomst zoals vanmiddag. Maar toch, het moest mogelijk zijn in een gebouw met zoveel ruimte een plek te vinden om deze bijeenkomst te houden. Een plek, die geschikter is dan de grote collegezaal van Aardwetenschappen en niet alleen omdat daar maar 150 plaatsen zijn. Het zal we enigszins behelpen zijn wat betreft de audio-visuele middelen, maar dat is deel van het experiment. Als dit lukt hebben we er onverwacht een grote colloquiumzaal bij.

Experimenteren was toch al het motto in 1997.

- we bedachten voor het wetenschappelijke personeel nieuwe functiecategorieën,
- we verdeelden het geld anders,
- we deelden voor het onderwijs basiskwalificaties uit en verwachten nu dat het onderwijs beter gegeven wordt,
- we experimenteerden met onderzoeksinstituten en instituten of advanced studies,
- we verplaatsten instituten van hot naar her,
- we onderzochten de beste wijze van informatievoorziening,
- we onderzochten de alertheid van onze bedrijfshulpverleners, éénmaal fake, éénmaal echt,
- we testten de besluitvaardigheid van de nieuwe MUBse beslissers.

We kregen nauwelijks meer personeel en niet meer financiële middelen. Kortom, we roerden met de middelen die we hadden.

2 - PERSONEEL

Twee oud medewerkers overleden in 1997. De juist in januari 1997 gepromoveerde astronoom, dr Jan Willem Hartman en de heer Knol, jarenlang medewerker van de Instrumentele Groep Fysica.

2.1 - IN-UIT (zie tabel 1)

2.1.1 - hoogleraren

De vakante leerstoel van Prof Hooymayers kreeg twee halve bezetters: prof. Lijnse en prof. Eijkelhof werden ieder voor de helft van UHD tot hoogleraar bevorderd. Prof. Crutzen komt voor gemiddeld een dag in de week het IMAU versterken. Eén hoogleraar maakte gebruik van de SOP-regeling en prof. Tanaka keerde terug naar zijn thuisbasis.

2.1.2 - UHD

Vier nieuwe UHD's er bij? Waar zijn die dan allemaal? Ze zijn ook niet echt nieuw. Het waren UD's en werden bevorderd tot UHD. Drie bij IMAU: Van Duynkerke, Dijkstra en Swart, en één, Stooft, bij het Instituut voor Theoretische Fysica. Een UHD ging weg, maar, dat zei ik al, die werden hoogleraar.

2.1.3 - UD/wpv

Van Leeuwen van het IMAU was daar aangesteld op een derde geldstroom-contract en werd UD. De eerste echte nieuweling is mevr. Klein Herenbrink. Zij volgde de naar zijn noorden vertrokken natuurkundewinkelier Boersma op. Van Eck werd door de FOM gepensioneerd. Wij hebben hem echter fluks weer aangenomen omdat hij zijn verbouw- en verhuiswerkzaamheden nog niet heeft afgerond.

2.1.4 - wpt

Postdocs, dat zijn ambulante wetenschappers; ze komen, ze gaan en omdat het vaak buitenlanders zijn houden ze de bureaucratie flink aan het werk. Eén bijzondere tijdelijke medewerkers kwam binnen: dr Merk versterkt als KNAW-fellow een aantal jaren de Subatomaire Fysica.

CAT	UU		ANDEREN	
	IN	UIT	IN	UIT
HGL	1.2	0.1		1.0
UHD	4.0	1.0		
UD/WPV	1.7	4.6	0.2	2.6
WPT		2.0	15.5	17.9
AIO/OIO	7.0	7.0	19.0	16.0
TECHN.	4.0	4.2	1.0	
ADM.	8.2	2.5	7.2	1.4
TOTAAL	26.1	21.4	42.9	39.2

tabel 1 - IN - UIT

2.1.5 - aio/oio's

Hoewel er steeds meer verhalen te lezen zijn dat het moeilijk is om aio- en oio-vacatures te vervullen zagen wij kans om drie oio's meer aan te nemen dan er weg gingen.

2.1.6 - Technisch- en administratief personeel

Het aantal technici bleef vrijwel constant. Enige oude getrouwen,

zoals Jan Sodaar en Jan Wouterse gingen met pensioen, anderen zoals o.a. Nico Onderwater en Piet Engels werden weggekocht. De ontstane vacatures werden opgevuld.

CAT	UU	FOM	NWO	ANDEREN	TOTAAL
HGL	25,9			1	26,9
HGL,DT	10			10	20
UHD	21,8			1,2	23
UD/WPV	23,6	3		4,8	31,3
WPT		3	12,5	26,4	41,9
AIO/OIO	20,8	27	24	12,8	84,6
TECHN.	73,9	5	1	17,3	97,1
ADMIN.	52,5			6,6	59,1
SOM '97	228	38	38	80	384
SOM '96	228	41	34	71	374
SOM '95	226	48	33	63	370
SOM '94	237	51	33	64	385

tabel 2 - SAMENSTELLING

Het lijkt wel of we veel administratief personeel er bij hebben gekregen. Voor een deel is dat waar. De beslommingen van en binnen instituten vragen om meer administratie. Zo kreeg het IMAU voor zichzelf en voor hun internationale onderzoeksschool een managing director en een beleidsmedewerker en het Julius Instituut een secretaresse. Het Bureau Onderwijszaken zag geen kans te verhuizen zonder de steun van een oudgediende, Henk Meerwijk. Voor een deel bezetten de nieuw aangetrokken administratieve personeelsleden bestaande vacatures. Van Hooft, de nieuwe personeelsfunctionaris, de Graaf ons verse hoofd van de afdeling Gebouwbeheer en Linda Huldman het hoofd van het faculteitssecretariaat behoren tot deze categorie.

Tenslotte: we namen massaal afscheid van Jannie Godee. Ze stond niet bij ons op de payroll, maar ze was wel bij ons in dienst.

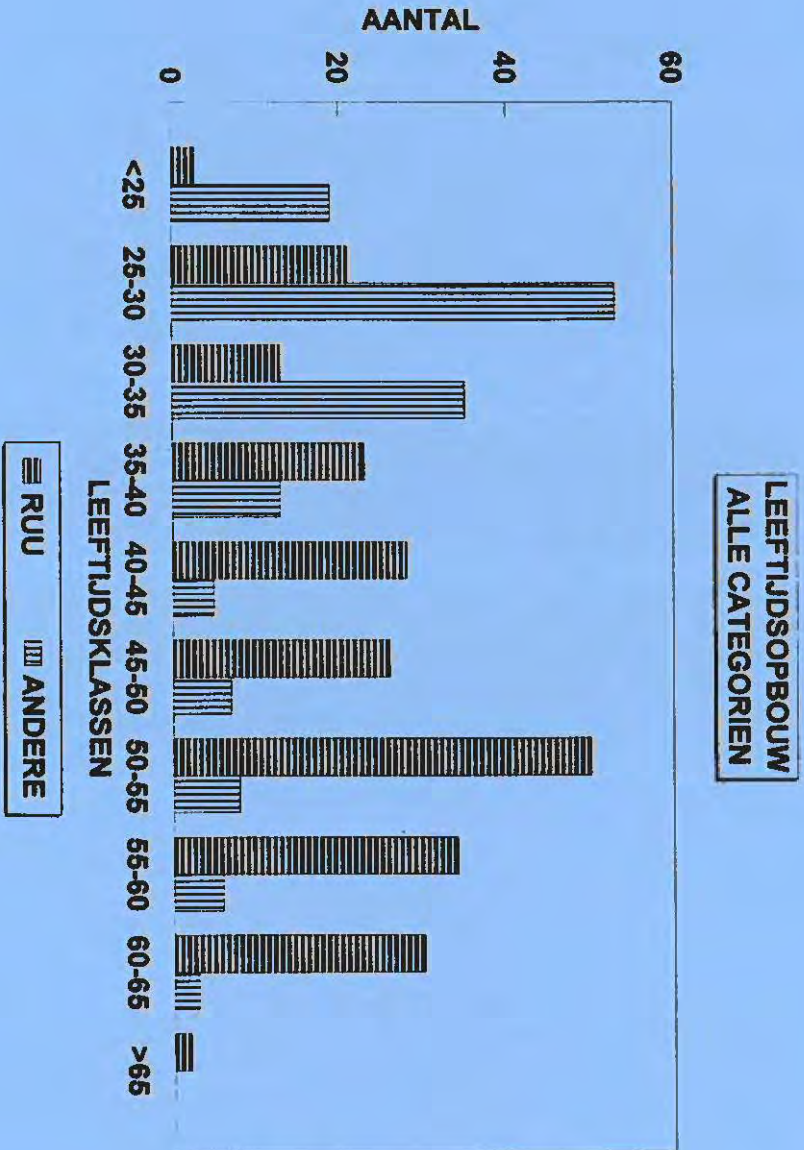
2.2 - SAMENSTELLING *(zie tabel 2)*

We zitten weer in de lift, speciaal het aantal medewerkers betaald door NWO en uit contracten steeg. Het aantal medewerkers dat FOM bij ons parkeert blijft afnemen. Het lijkt er nu echt op dat we beter op NWO kunnen wedden dan op FOM.

2.3 - LEEFTIJDOPBOUW *(zie grafiek 1)*

De grafiek spreekt voor zich, lijkt me. Het te oude UU-personeel wordt gelukkig vergezeld van veel jonger personeel betaald door FOM, NWO en vanuit contracten. Als U de moeite neemt om de staven voor het UU-personeel uit de grafiek op te tellen dan zult U zien dat de helft 50 jaar of ouder is; zelfs is ongeveer 15% ouder dan 60.

Als we naar de gedetailleerde getallen kijken dan blijkt dat 11 van de 35 hoogleraren ouder is dan 60. In de komende jaren zullen er dus veel hoogleraren geworven moeten worden. Als ik meemaak hoe snel de werving voor de drie bestaande vacatures verloopt, kunnen we beter maar nu direct beginnen met werven.

grafiek 1 - LEEFTIJDOPBOUW

2.4 - PERSONEELSBELEID

2.4.1 - cao

Onze rechten en plichten als medewerker van de universiteit waren vastgelegd in een rechtspositiereglement. Maar dat kan niet meer in deze tijd. In deze moderne tijd van werkgevers en werknemers behoren rechten en plichten te zijn vastgelegd in een collectieve arbeidsovereenkomst. Een cao dus. Dit jaar kregen de universiteiten zo'n cao. Nou ja, kregen? De universiteiten, gebundeld tot een werkgeversvereniging, hebben hard met de vakbonden moeten onderhandelen om tot een resultaat te komen. Uit het resultaat, verkregen door een van de vakbonden afkomstige universitaire onderhandelaar, bleek dat deze onderhandelaar en zijn helpers niet geheel op de hoogte waren van de wijze waarop in een universiteit onderwijs wordt gegeven en onderzoek wordt gedaan. Na ondertekening van de cao moest direct begonnen worden om, gestuurd door opmerkingen van mensen die er meer verstand van hadden, enige reparaties aan de overeenkomst uit te voeren. De minister had al zien aankomen dat het eerste werkstuk een broddellapje zou worden en daarom had hij besloten dat de universiteiten geen echte cao, een overeenkomst waarin alles, dus ook de salarissen geregeld worden, mochten afsluiten, maar eerst moesten oefenen met de secundaire arbeidsvoorwaarden, lengte dienstverband, aantal vrije dagen, uren per week, lengte lunchtijd en dat soort zaken. Als ze dat goed kunnen, mogen ze misschien later eens praten over een de echte arbeidsvoorwaarden. Voorlopig vechten ze nog over de vraag "Gaan we 36 of 37 uur in de week werken?"

2.4.2 - SUM, FPU

De SOP (Seniorenbeleid Onderwijspersoneel) werd verslechterd tot de SUM (Seniorenregeling Universitaire Medewerkers), de VUT (Vrijwillige Uittreding) werd bijgebogen tot de FPU, de Flexibel Pensioen en Uittrederegeling. We kunnen nu uit meer mogelijkheden kiezen om met pensioen te gaan. De meeste mogelijkheden leveren meer vrije tijd, maar minder pensioen.

2.4.3 - FLOW

Bij zoveel landelijk personeelsbeleid kon de universiteit natuurlijk niet achter blijven. De UU ontwierp haar eigen regeling voor het weten-

schappelijk personeel, FLOW (*Functies, LOopbanen en Waardering*) en daarmee een eigen systeem van categorien wetenschappelijk personeel. De UHD's en UD's zijn verleden tijd, we doen het nu met docenten, onderzoekers, en zelfs docent-onderzoekers. En bovendien zijn daarvan twee varianten, de gewone en de buitengewone: de senior docent, senior onderzoeker en senior docent-onderzoeker. De hoogleraren bleven hoogleraren, maar werden wel in het nieuwe systeem ingepast. In tegenstelling tot het eerdere systeem, moet je nu aan duidelijk omschreven criteria voldoen om in een bepaalde klasse te worden geplaatst. Om geplaatst te kunnen worden in de klasse docent of docent onderzoeker moet je beschikken over de "basiskwalificatie onderwijs". Een commissie onder leiding van prof. Ernst heeft van al het zittende wetenschappelijke personeel nagegaan of de hoeveelheid en de aard van het door hen gegeven onderwijs het verlenen van de basiskwalificatie rechtvaardigde. Voor bijna alle wetenschappelijk medewerkers kon de commissie voorstellen de basiskwalificatie te verlenen.

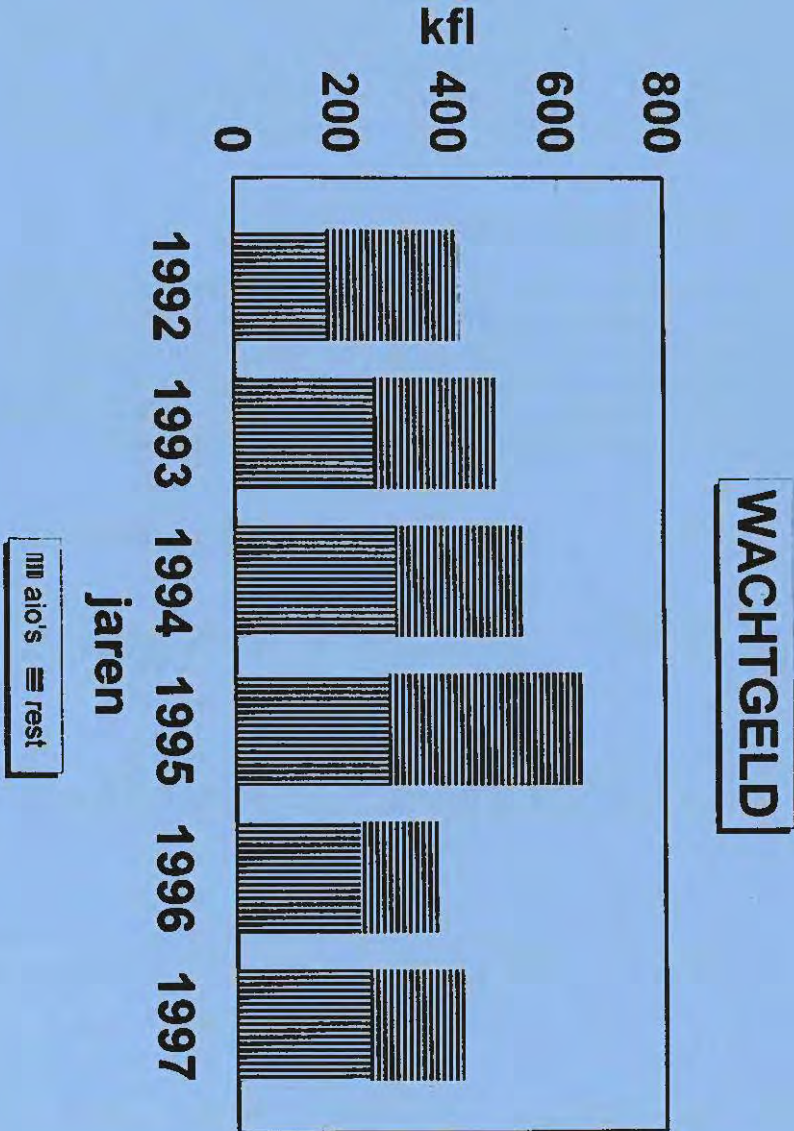
De gehele omzettingsoperatie is zonder veel commotie verlopen. De basiskwalificaties zijn verleend, alleen het bijbehorende certificaten met o.a. de originele handtekening van de rector magnificus, moeten nog worden uitgereikt. Het vervolg, het toekennen van de senior-kwalificatie, kan zich nog niet verheugen op de belangstelling van het bestuur. We vinden dat te bureaucratisch.

2.4.4 - facultair personeelsbeleid

Vanuit de faculteit dienden zich twee zaken van personeelsbeleid aan: de waardering van de wetenschappelijke directeuren van instituten en de waardering voor actief optredende senior docent-onderzoekers (in het oude jargon: UHD's).

Ten aanzien van hoogleraren wordt voorgesteld hen in beginsel te benoemen in schaal 16. Voor de wetenschappelijke directeuren, die uit het hooglerarencorps gerecruteerd worden, geldt dat aan hen nadrukkelijker eisen ten aanzien van academisch leiderschap worden gesteld en dat zij over meer bevoegdheden en middelen beschikken dan de vroegere vakgroepsbesturen. Als tegenwicht oefenen zij die functie maar tijdelijk, meestal vijf jaar uit. Voorgesteld wordt aan deze directeuren een functietoelage te geven voor de periode dat zij

directeur zijn.

grafiek 2 - WACHTGELDEN

Senior docent-onderzoekers, die zelfstandig veel onderzoek-projecten in de tweede en derde geldstroom verwerven en als co-promotor aan promotie-onderzoek bijdragen, zouden ook in aanmerking moeten kunnen komen voor een eerst tijdelijke en daarna structurele functie-toelage. Tevens wil de faculteit zich er sterk voor maken dat ook aan deze categorie senior-onderzoeker het promotierecht wordt toegekend.

2.5 - WACHTGELD (*zie grafiek 2*)

Het ziet er naar uit dat we de wachtgeld-problematiek behoorlijk onder de knie hebben gekregen. De maatregelen die genomen zijn, actief begeleiden bij sollicitaties en het bieden van cursussen aan aio's, lijken succes te hebben. Hoewel je er natuurlijk nooit zeker van bent of de stabilisatie niet gewoon het gevolg is van de aantrekkelijkheid van onze gepromoveerden op de arbeidsmarkt.

	1996	1997
1e UU	30.8	32.8
2e NWO, FOM, ...	12.6	10.6
3e EEG, MIN,	5.9	5.7
	—	—
TOTAAL	49.3	49.1

tabel 3 - INKOMSTEN 1997 IN MFL

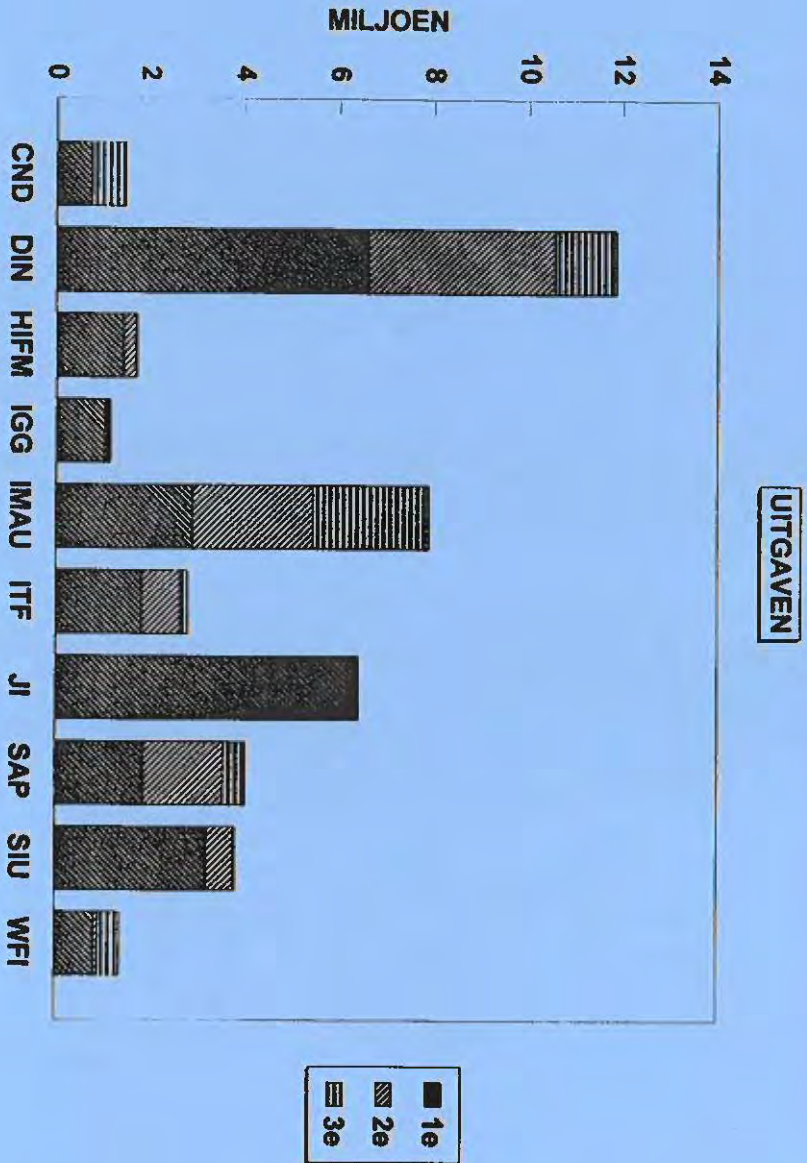
3 - FINANCIËN

3.1 - INKOMSTEN *(zie tabel 3)*

We veroverden bijna evenveel geld als in 1996. Van de UU kregen we meer; NWO had geen grote extra bedragen in petto. Uit de opbouw van de universitaire bijdrage *(zie tabel 4)* lezen we dat, zoals elk jaar, dalende inkomsten voor het onderwijs gelukkig worden gecompenseerd door de bijdrage voor onderzoek. We worden nog steeds en dit jaar zelfs met verdubbelde kracht gestimuleerd. De post "wachtgeld" is groter dan de overeenkomstige uitgaven. De stijgende bedrijfsreserve aan het eind van het jaar levert inmiddels een niet onaanzienlijk bedrag, 8 ton, aan rente op *(de tekst gaat verder op blz 13)*.

INKOMSTEN	1996	1997
ONDERWIJS	3,6	3,5
ONDERZOEK	21,6	21,9
OZS	0,6	0,6
STIMULANS	0,9	1,8
BEHEER	1,4	1,4
WACHTGELD	0,4	0,7
DERDEN	1,8	2,1
RENTE	0,5	0,8
	-----	-----
TOTAAL	30,8	32,8

tabel 4 - UNIVERSITAIRE BIJDRAGE

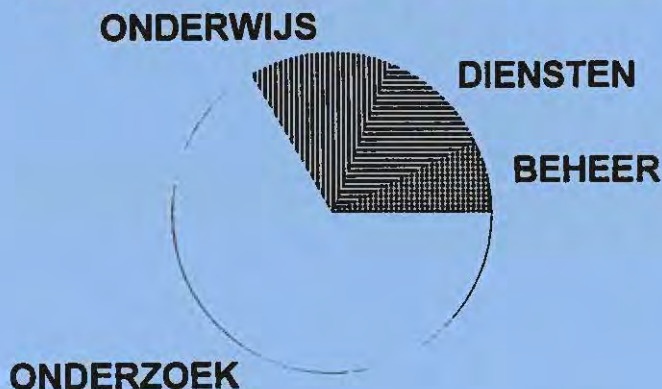
grafiek 3 - UITGAVEN

3.2 - UITGAVEN

3.2.1 - verdeling van de inkomsten over de instituten (zie grafiek 3)

Voor het eerst laat ik U zien hoe de inkomsten verdeeld zijn over de instituten. Het Debye Instituut en het Instituut voor Marien en Atmosferisch Onderzoek Utrecht (IMAU) zijn de echte grootverdieners. Subatomaire Fysica en het Sterrekundig Instituut Utrecht ontlopen elkaar niet veel, maar dit jaar heeft SAP meer verdiend. Alle instituten kregen dit jaar meer dan vorige jaren, maar zij moeten vanaf dit jaar opdraaien voor de loonkosten van aio's en ondersteunend personeel. De noodzaak om vacatures voor ondersteunend personeel op te vullen bleek dit jaar veel minder groot dan in de jaren dat de er aan verbonden kosten konden worden gedeclareerd bij de faculteit. Instituutsdirecteuren zijn kennelijk zuiniger dan de faculteitsdirecteur.

VERDELING UITGAVEN

TOTAAL 47 MILJOEN

grafiek 4 - VERDELING UITGAVEN

3.2.2 - verdeling over de taakvelden (zie grafiek 4)

We besteden 67 percent van ons geld aan onderzoek, en de rest besteden we aan onderwijs (14 %), de IGF, de bibliotheek en de Facultaire Computergroep (12 %) en beheer, inclusief het onderhoud van de gebouwen (7 %).

SALDO 1996	4.410,77
-------------------	-----------------

BIJ: RENTEN	126,34
--------------------	---------------

SALDO 1997	4.537,11
-------------------	-----------------

tabel 5 - STEUNFONDS FYSICA

3.3 - STEUNFONDS FYSICA (zie tabel 5)

Het steunfonds Fysica is nu werkelijk een slapend bestaan gaan leiden. De enige verandering in de vermogenspositie van het fonds bestaat uit het innen van rente.

4 - ONDERWIJS**4.1 - GETALLEN**

Dit jaar heeft het Julius Instituut het "Kwaliteitsplan 1997" het licht doen zien. In dat plan staat alles over het onderwijs, over heden, verleden en toekomst in tekst, tabellen en grafieken. Ik kan u dus niets nieuws vertellen. In de veronderstelling dat U het niet allemaal helemaal gelezen hebt, schotel ik u toch enige gegevens voor.

	96/97	97/98
EERSTE JAARS	82	106
natuurkunde	57	70
sterrenkunde	10	18
mfo	15	18
TOTAAL	427	407
natuurkunde	304	286
sterrenkunde	66	65
mfo	57	56
EXTRANEI	17	2

tabel 6 - AANTAL STUDENTEN

4.1.1 - aantal studenten (zie tabel 6)

Tot onze grote verassing steeg dit jaar het aantal eerstejaars en wel met ongeveer 30%. Landelijk steeg het aantal ook, maar slechts met 10%. We liggen kennelijk goed in de markt. Alle drie studierichtingen deden aan de stijging mee, maar Sterrenkunde het sterkst. Het totaal aantal studenten blijft dalen. De daling is vrijwel geheel toe te schrijven aan de daling bij het aantal natuurkunde studenten; Sterrenkunde en mfo stabiliseert. In 1997 hadden we nog twee extraneï. Die soort is nu uitgestorven.

EXAMENS:	95/96	96/97
PROPEDEUSE:	57	67
DOCTORAAL:	81	88
natuurkunde	49	56
sterrenkunde	15	17
mfo	15	14
vrij doctoraal	2	1
LERAREN	6	3
NOMINATIES	1	1

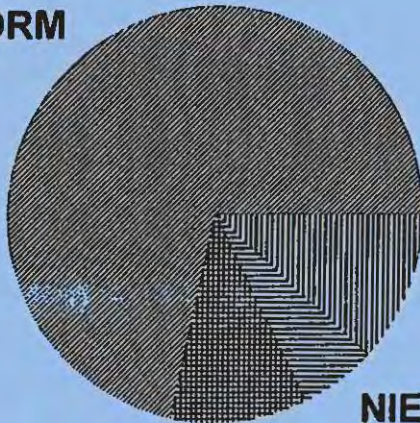
tabel 7 - EXAMENS

4.1.2 - examens (zie tabel 7)

Het blijft vreemd gaan met de examens. Het aantal studenten daalt, maar het aantal propedeuse en doctoraal examens stijgt. Het leraars-ambt is kennelijk minder in trek. We houden het aantal nominaties op peil. Dit jaar is prof. Andriesse de gelukkige.

STUDIETEMPO

AAN NORM

te WEINIG

**NIETS GEDAAN
MET REDEN**

grafiek 5 - STUDIETEMPO

4.1.3 - tempobeurs

We moeten van alles en nog wat bijhouden, maar daardoor weten we van onze studenten ook meer dan vroeger. Vanwege de tempobeurs moeten we de behaalde studiepunten registreren. Daardoor weten we (zie grafiek 5) dat ongeveer driekwart van de studenten tenminste de helft van het programma afwerkt, d.w.z. 21 studiepunten behaald, 10% had een goede reden om minder dan 21 punten te halen, bv natuurkunde was hun tweede studie, 5% heeft helemaal niets gedaan en de rest, ook 10%, heeft het wel geprobeerd, maar is niet geslaagd. Straf: studiebeurs wordt studielening.

4.2 - VERNIEUWING

We zijn niet alleen boekhoudkundig met onderwijs bezig. Ook inhoudelijk wordt er veel werk verricht. Dit jaar gingen twee tweelingprogramma's en twee combiprogramma's van start. Dit zijn excellente tracé's van ongeveer 48 studiepunten waarmee een dubbel doctoraal kan worden behaald. Dat is nu mogelijk voor de tweelingen:

Theoretische Natuurkunde/Wiskunde,
Natuurkunde/Scheikunde

en voor de combinaties:

Experimentele Natuurkunde/Theoretische Natuurkunde
Theoretische Natuurkunde/Theoretische Sterrenkunde.

Het ook kan véél eenvoudiger, namelijk met de bestaande programma's. Michel van Noort demonstreerde dat. Hij deed op één dag drie doctoraal examens: MFO, Experimentele Natuurkunde en Sterrenkunde. Hij behaalde alle drie diploma's cum laude. Hulde!

5 - ONDERZOEK

5.1 - GETALLEN (zie tabel 8)

Het enige getal waar ik voor instaat, is het aantal promoties. Bijna evenveel als vorig jaar. De andere getallen geven niet meer dan een aanduiding dat er waarschijnlijk iets minder gepubliceerd is, (al weet je nooit hoe je een boek met een publicatie moet vergelijken) en dat er veel minder voordrachten zijn gehouden.

	1996	1997
PROMOTIES	33	31
PUBLICATIES, wetenschappelijk	347	264
PUBLICATIES, in vakbladen	70	58
BOEKEN	1	3
VOORDRACHTEN	345	181

tabel 8 - GETALLEN

5.2 - WAARDERING

Prof. 't Hooft ontving bericht dat hem de *Gian Carlo Wick Gold Medal* zal worden uitgereikt, prof. De Jager werd erelid van de Nederlandse Vereniging voor Weer- en Sterrenkunde, prof. Lijnse en dr. Klaassen kregen de prijs voor het beste artikel verschenen in *Journal of Research in Science Teaching*.

Maar ook als je nog maar aan het begin van je carrière staat kun je opvallen. Mandy Hagenaar, aio bij Sterrenkunde heeft de *Andrea Earhart Fellowship Award* gewonnen. Dit is een prijs voor vrouwen die baanbrekend werk hebben verricht.

5.3 - TURBULENTIE

In het facultaire onderzoeksveld gebeurde er dit jaar van alles en er is nog steeds veel in beweging. Ik vertelde al dat er de komende vijf jaar ongeveer tien hoogleraren met emeritaat gaan. Het grootste deel van hun leerstoelen kan weer bezet worden. Maar door wie? Welke onderzoeksterreinen verlaten we, welke willen we gaan exploreren?

De zoekacties naar hoogleraren voor het Debye Instituut en voor het Sterrekundig Instituut hebben nog steeds geen succes, misschien wel, omdat we nog niet goed weten wat we willen. Wel slaagde het Sterrekundig Instituut er in een KNAW-fellow aan zich te binden. De Moleculaire Biofysica zoekt een nieuwe weg. Waar zullen ze uitkomen? Bij de confocale microscopie? En wat gaan ze daarmee onderzoeken? De sectie Atoomfysica oriënteert zich. Zullen zij zich ook gaan bezig houden met atmosferische chemische fysica. Het IMAU expandeerde en richtte een dochteronderneming op: de Internationale Onderzoekschool COACH. De eerste in Nederland.

Veel tijd is er besteed aan het formuleren van programmavoorstellen voor "dieptestrategie". Dat is het programma waarbij NWO 100 miljoen universitair geld mag verdelen over door hen zelf geselecteerde onderzoeksvoorstellen. Landelijk hebben elf voorstellen de eerste ronde overleefd (*zie overzicht Dieptestrategie*). Daarvan participeert onze universiteit in negen voorstellen en van die negen zijn er drie van onze faculteit. Zo te zien staan we er goed voor!

Bovendien is ons voorstel voor de internationale onderzoekschool COACH al gehonoreerd. Het is alleen ter toetsing voorgedragen. COACH heeft het geld inmiddels grotendeels binnen.

Nogal wat publicitair lawaai veroorzaakte de voorbereidingen om te komen tot de oprichting van een Institute of Advanced Studies. Een instituut voor theoretisch natuurkundig onderzoek van hoog niveau,

**COGNITIE en INFORMATIE,
HELMHOLTZ INSTITUUT,**

**FRONTIERS in THEORETICAL PHYSICS,
INSTITUUT voor THEORETISCHE FYSICA,**

**ASTROPHYSICS: UNRAVELING the HISTORY of the
UNIVERSE,
NOVA (SIU),**

**INTERNATIONAL SCHOOL for ATMOSPHERIC and
MARINE SCIENCES, COACH,
SAMO (IMAU)**

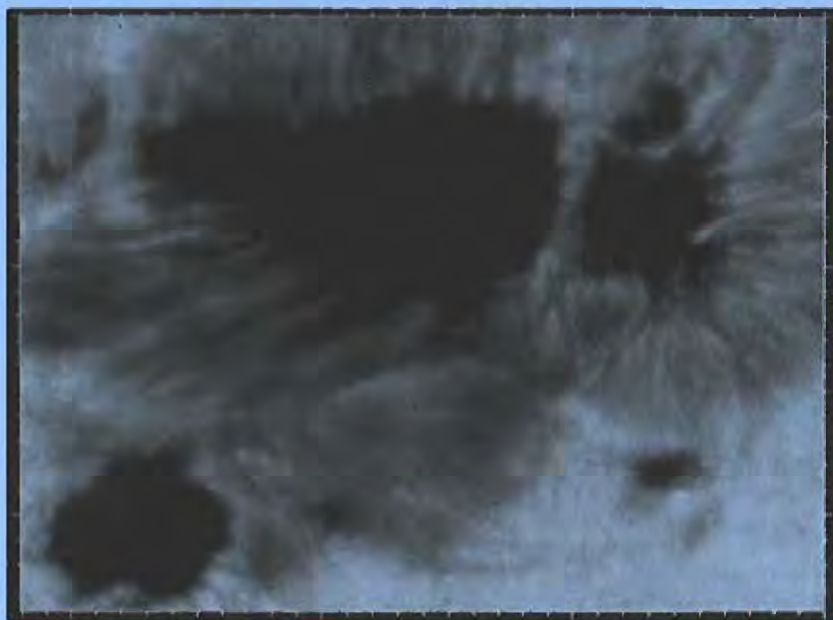
De laatste buiten financiële mededinging

DIEPTESTRATEGIE (TWEEDE RONDE)

waarin o.a. de waarschijnlijke dieptestrategie-gelden een goede bestemming zullen kunnen vinden. Niet alleen is er veel te doen over de toekomstige medewerkers van dit instituut, ook de huisvesting ervan deed enige stof opwaaien. Ons was ter ore gekomen dat het Freudenthal Instituut, dat op de bovenste verdieping van het Minnaertgebouw gehuisvest zou worden, deze behuizing te krap vond. Voor het Institute was deze verdieping juist heel geschikt en bovendien bleek het mogelijk het Freudenthal Instituut meer ruimte te bieden in het BBL. De rest van het verhaal kent U uit de krant. Het Freudenthal Instituut blijft voorlopig waar het zat, op méér dan een loopbrug afstand van de drie overige delen van het Centrum voor Bèta-didaktiek.

5.4 - DOT *(zie foto's op blz 22 en 23)*

Ik heb nog iets goed te maken. In de achterliggende jaren heb ik meerdere malen laten blijken dat ik niet erg onder de indruk was van de voortgang van het project Dutch Open Telescoop, de DOT. Maar dit jaar, juist op de valreep, is de productie van zonnefoto's op gang gekomen. Gefeliciteerd!

Een actief gebied op de zon met een afmeting van 23.000 bij 17.000 km, gemaakt 5 december 1997 met de Dutch Open Telescope

Na de koninklijke goedkeuring tijdens de First Light Ceremony *(zie foto op blz 23, waarop Rob Hammerschlag Prins Willem Alexander de werking van de DOT uitlegt)* zijn er meerdere excellente foto's van het zonoppervlak gemaakt. Buitenlandse experts zijn buitengewoon te spreken over de kwaliteit van de foto's gemaakt met een 45 cm spiegel.

(fotograaf tot op heden onbekend)

6 - ONDERSTEUNENDE DIENSTEN

6.1 - IGF

Veranderingen in het onderzoek vragen ook om aanpassing van de dienstverlening. De IGF kreeg steeds minder opdrachten voor de glas-instrumentmakerswerk. Daarom is de glasblazerij gesloten en is de laatste glasblazer, Piet Engels, overgaan naar de glasblazerij van de faculteit Scheikunde. Daar zijn nog voldoende glaswerk opdrachten. De vraag om electronisch werk neemt toe. Veranderingen in de personeelssamenstelling van de IGF zijn in de maak.

Eindelijk, na 25 jaar, hadden we voldoende geld gespaard om de aanleg van een loopbrug tussen IGF-gebouw en BBL te bekostigen. Een hele verbetering!

Als laatste van onze gebouwen is nu ook het IGF-gebouw vernoemd. Het zal "Caroline Bleekergebouw" gaan heten. De officiële naamgeving gebeurt in het vroege voorjaar van 1998.

6.2 - FCG

Nu de Fysische Informatica hun oude computerkasten hebben verhuisd naar het Minnaertgebouw kan de ruimte waar vroeger de facultaire computerfaciliteiten met alle veiligheidsvoorzieningen waren ondergebracht opgeknapt worden om moderne computer te herbergen.

6.3 - BIBLIOTHEEK

De bibliothecaris meldt dat 1997 een jaar van freewheelen was. Nou dat wordt in 1998 dan wel anders. De plannen liggen er: de bibliotheek wordt ingrijpend verbouwd, alles wordt op zijn kop gezet tot en met de balie en de werkplekken van de medewerkers toe. De boeken van het Instituut voor Geschiedenis van de Natuurwetenschappen wordt ingehuisd. Studenten zullen in grote getale de bibliotheek gaan bezoeken, want hun eigen studenboekery bestaat niet meer zelfstandig, maar is ondergebracht in de "grote" bibliotheek.

6.4 - BUREAU

Er zijn nu drie rapporten verschenen over de inrichting van het bureau en de wijze waarop informatie van het bureau naar de instituten en het bestuur zou moeten en omgekeerd. We weten nu hoe het moet. Binnenkort starten we officieel. Ondertussen zijn er al veranderingen in gang gezet: de timmerwerkplaats is gesloten, de coördinatie van alle onderwijszalen in het Minnaertgebouw en in het Buys Ballotlaboratorium is in één hand gelegd, de receptiediensten zijn gestroomlijnd, de discussie over de meest efficiënte en voordelige manier om het kopieerwerk te laten gebeuren is in volle gang.

De verhuizing van het Bureau Onderwijszaken en het Julius Instituut van het Transitorium naar het Minnaertgebouw werd met volledige medewerking van de degenen die moesten verhuizen tijdig tot een goed eind gebracht.

Ondertussen kregen we ook nog bezoek van de Arbeidsinspectie. De inspecteurs waren redelijk tevreden over de toestand die ze in onze gebouwen aantroffen. Alleen op de vierde verdieping zou men wat zorgvuldiger met chemicaliën moeten omgaan. Oh ja, één algemeen punt hadden ze nog: ze vinden dat de meesten van ons zittend op een verkeerde stoel verkeerd naar een verkeerd beeldscherm kijken. Misschien moeten we toch iets van ons onderzoekgeld gebruiken voor arbeidsomstandigheden.

7 - BESTUUR

7.1 - BESTUUR

Het bestuur onderging een groot aantal veranderingen, al lijkt dat niet zo. Het bestuur werd MUBs. Het bestuur nam afscheid van het laatste studentbestuurslid, Theo Fokkinga, en van het laatste bestuurlid vanuit het OBP, Jenny Andriese. De stoel van het wp-lid, Jaap van Eck, werd na zijn pensioenering ter beschikking gesteld aan de directeur. Na deze veranderingen, kunt U het nog volgen, bestaat het bestuur uit de decaan, de vice-decaan en de directeur. Dit trio wil toch op de hoogte blijven van wat er leeft bij de studenten en het OBP. Dus trokken we twee adviseurs aan: Ward de Ruijter van de studenten en Jenny Andriese van het OBP.

7.2 - FACULTEITSRAAD

De Faculteitsraad veranderde van forum waar de besluiten worden genomen in iets moeilijks, een medezeggingsschaporgaan. Dat is een orgaan dat driemaal per jaar overlegt met de decaan over zaken die de decaan gaat beslissen.

7.3 - DIENSTCOMMISSIE

De dienstcommissie is opgeheven. De personeelsfractie van de Faculteitsraad neemt hun taken over en zal evenals de dienstcommissie deed, ééns in de zes weken overleg voeren met de directeur.

Ik geloof dat velen nog moeten wennen aan de nieuwe situatie.

8 - BELANGRIJKE ZAKEN

Er zijn een aantal zaken die ik zonder veel uitleg wil boekstaven:

- Het Julius Instituut was gastheer voor het congres "Onderwijs Meester"
- De werkweek voor in sterrenkunde geïnteresseerde VWO-meisjes trok 15 deelnemers
- De temperatuur in de burelen van het Bureau Onderwijszaken liep in augustus zo hoog op dat sluiting in de middaguren overmijdelijk was
- fys.ruu.nl wordt phys.uu.nl
- de alumnidag was een groot succes
- de bibliotheekcommissie adviseerde het bestuur de bibliotheekcommissie op te heffen; wat dacht u dat het bestuur heeft gedaan?
- 29 mei werd met enig vertoon door de rector magnificus, prof. van Ginkel het nieuwe zonnecellaboratorium van het Debije Instituut geopend,
- we hadden een heuse brand op de vierde verdieping; alle veiligheidsprocedures verliepen goed, alleen de liften bleven onverstoorbaar doorgaan,
- de bèta-themadag was een overweldigend succes; er waren veel te veel aanmeldingen, velen moesten dus teleurgesteld worden,
- voor het eerst sinds jaren hadden we weer een spannende verkiezing voor de post van rector-magnificus.
- alle planningen voor het klaarkomen van het Minnaertgebouw bleken onjuist, behalve de laatste: 1 januari 1998 zat alles en iedereen er in. Nog niet perfect, maar toch.

9 - BESLUIT

Dit is het dan. Ik doe dit nooit meer. Ik ben benieuwd wie mij gaat opvolgen. Mij ziet U in deze rol niet meer terug. Maar nog wel beneden in de hal, waar we een glas op het nieuwe jaar kunnen heffen.

Ik wens u een voorspoedig 1998!

I N H O U D

1 - INLEIDING	1
2 - PERSONEEL	2
2.1 - IN-UIT	2
2.2 - SAMENSTELLING	5
2.3 - LEEFTIJDOPBOUW	5
2.4 - PERSONEELSBELEID	7
2.5 - WACHTGELD	10
3 - FINANCIËN	11
3.1 - INKOMSTEN	11
3.2 - UITGAVEN	
3.3 - STEUNFONDS FUSICA	14
4 - ONDERWIJS	15
4.1 - GETALLEN	15
4.2 - VERNIEUWING	18
5 - ONDERZOEK	19
5.1 - GETALLEN	19
5.2 - WAARDERING	19
5.3 - TURBULENTIE	20
5.4 - DOT	22
6 - ONDERSTEUNENDE DIENSTEN	24
6.1 - IGF	24
6.2 - FCG	24
6.3 - BIBLIOTHEEK	24
6.4 - BUREAU	25
7 - BESTUUR	26
7.1 - BESTUUR	26
7.2 - FACULTEITSRAAD	26
7.3 - DIENSTCOMMISSIE	26
8 - BELANGRIJKE ZAKEN	27
9 - BESLUIT	27

Jaarrede in de bovenzaal van de kantine in het gebouw MINNAERT

De op de jaarrede volgende receptie was goed bezocht

(de foto's zijn van Evert Landré, resp. Theo Klinkhamer)

Tikken, tellen, turven

De eerste resultaten van de bibliotheekenquête

Als stagiaire, heb ik - Cathelijne van der Ree - in november d.m.v. een enquête een gebruiksonderzoek verricht in de BBL-bibliotheek. In verband met het aanbieden van elektronische tijdschriften was een beter inzicht in het gebruik van de fotokopieerapparatuur en van de gedrukte tijdschriften wenselijk. Een bijproduct van dit onderzoek was de al lang nodige ijking van de bibliotheek teller. De enquête werd gedurende vier weken op basis van toevalsgetallen op wisselende tijden gehouden, waarbij alleen de bezoekers die de bibliotheek verlieten werden geënuquéteerd. Bij bezoekers die om dezelfde reden de enquête al eerder hadden ingevuld werd volstaan met dubbeltelling van hun enquête.

De vragen die werden gesteld hadden betrekking op de functie en achtergrond van de gebruikers en de wijze waarop deze bezoekers de bibliotheek gebruikten. Het onderzoek is nog niet afgesloten, maar hier onder wordt de eerste indruk van de resultaten gegeven.

Van de geregistreerde 605 bezoeken tijdens de enquête werden door 285 gebruikers 551 formulieren ingevuld. Dat was een hoge respons: 91%. Het grootste deel van de bezoeken aan de bibliotheek betrof studenten (3de jaars en hoger) (48%) en AIO's, OIO's en postdocs (29%). De bijdrage van wetenschappelijke medewerkers bedroeg 11% van het totaal. De meeste bezoeken kwamen van Theoretische Fysica (19%), andere faculteiten (18%) en Sterrenkunde (15%).

De redenen van bezoek liepen uiteen van een boek terug brengen tot een CD-ROM raadplegen. In totaal betrof het 14 activiteiten, waarvan 1919 keer gebruik gemaakt was. De bibliotheek werd vooral veel gebruikt voor het inzien van tijdschriften (40%) en voor de studie (42%). Bij de studie overheerste studeren uit meegebracht materiaal (65%) (de zgn. herbergstudenten).

Iets meer dan een kwart van de bezoeken (27%) was van buiten de faculteit. Daarbij werd veel gebruik gemaakt van de fotokopieerfaciliteiten (48% van het gemelde gebruik).

De meeste bezoekers (64%) gaven aan toch wel één keer per week naar de bibliotheek te komen en dat ze de bibliotheek vaker bezochten dan het vorig jaar (55%). Dat is opvallend, want in de zomer en in de herfst zijn dalingen van 15 tot 25% ten opzichte van

vorig jaar geconstateerd. Voor ongeveer de helft kan deze teruggang verklaard worden door het geringere aantal studenten en jonge onderzoekers.

Gebruik van de tijdschriftencollectie scoorde hoog, maar elektronische tijdschriften voldeden nog niet erg: 24% van de bezoekers die voor het gebruik van tijdschriften kwamen, maakten gebruik van elektronische tijdschriften. De meeste kopieën werden gemaakt uit tijdschriften. De tevredenheid over de tijdschriftencollectie van de bibliotheek was groot: zo'n 87%.

Dit zijn de eerste resultaten. Met name de activiteiten zullen diepgaander geanalyseerd worden met behulp van SPSS-software. Zo mogelijk zal dat in samenwerking met een landelijk IWI-project (innovatie wetenschappelijke informatie) gebeuren.

Graag willen wij hierbij alle bezoekers van de bibliotheek hartelijk danken voor de plezierige medewerking bij het invullen van de enquêtes.

Cathelijne van de Ree
Guus Schippers

Internationale versterking bij Theoretische Natuurkunde

Met ingang van 1 januari 1998 is Theoretische Natuurkunde versterkt met twee postdocs, die via een huwelijk ook nog met elkaar zijn verbonden. Het betreft hier dr. Henri Waelbroeck en dr. Adriana Marcela Criscuolo.

Dr. Waelbroeck is geboren in het Franstalige deel van België, met als gevolg, dat zijn school-Nederlands een stevig Frans accent heeft. Hij studeerde aan de Vrije Universiteit in Brussel en promoveerde in 1990 aan de Universiteit van Texas in Austin. Van 1991 tot 1997 werkt dr. Haesbroeck bij het Institucion de Ciencias Nucleares in Mexico. Hij zal in Utrecht met Gerard 't Hooft onderzoek doen aan gequantiseerde

gravitatie en aanverwante problemen in complexe systemen. De aanstelling van dr. Haesbroeck voorziet in een salaris en dat is maar goed ook, want zijn echtgenote dr. Criscuolo heeft een contract als onbezoldigd gastmedewerkster bij Theoretische Natuurkunde.

Dr. Criscuolo, geboren in Italië, is in 1990 afgestudeerd aan de Universidad de Buenos Aires in Brazilië. Zij promoveerde in 1996 aan de Universidad Nacional Autonomea de Mexico op het proefschrift "Q-Clifford algebras, q-spinors and the associated spin groups".

Dr. Haesbroeck en dr. Criscuolo hebben samen twee kinderen. De jongste is in het najaar van 1997 geboren! Ze kunnen dan ook direct kennismaken met de regelingen voor kinderopvang van de Utrechtse universiteit. Wij wensen hen een goede en succesvolle tijd in Utrecht. Meteen al moeten ze zwaar sjouwen, want ze verhuizen op 3 februari van de tweede naar de vierde verdieping van het BBL, waar zij te vinden zullen zijn in kamer 462.

Gijs van Ginkel

Martijn de Ruyter de Wildt:

PROMOVENDUS OP GLAD IJS BIJ IMAU

Sinds 1 februari is bij het IMAU in dienst getreden Martijn de Ruyter de Wildt.

Als onderzoeker in opleiding zal hij met Prof. dr. J. Oerlemans gaan werken aan de modellering van de grootste ijskap op IJsland, de Vatnajökull. Bij dit onderzoek zal gebruikt gemaakt worden van de gegevens, die tijdens een grote meetcam-pagne in de zomer van 1996 verzameld zijn. Satellietmetingen zullen een zeer grote rol spelen bij het testen en kalibreren van het model. Het onderzoek wordt dan ook door SRON gesubsidieerd.

Na twee jaar farmacie en vijf jaar geofysica gestudeerd te hebben is Martijn, in november

1996 in de laatstgenoemde studie afgestudeerd op het onderwerp "A Monte-Carlo algorithm for numerical integration applied to surface waveinversion". Daarna heeft hij tien maanden bij een I.T.-bedrijf gewerkt. Ondanks de daarmee samenhangende economische teruggang in de persoonlijke sfeer heeft hij nu toch gekozen voor het meteorologisch onderzoek. Zijn belangrijkste hobby's zijn geschiedenis en muziek, en verder houdt hij van wintersporten, in de natuur zijn en bier brouwen. Genoeg afleiding dus bij de dagelijkse beslommingen in de wetenschap.

Martijn, veel succes !

Johannes (Hans) Oerlemans
Professor of Meteorology

Wijzigingen in het personeelsbestand van Personeelszaken

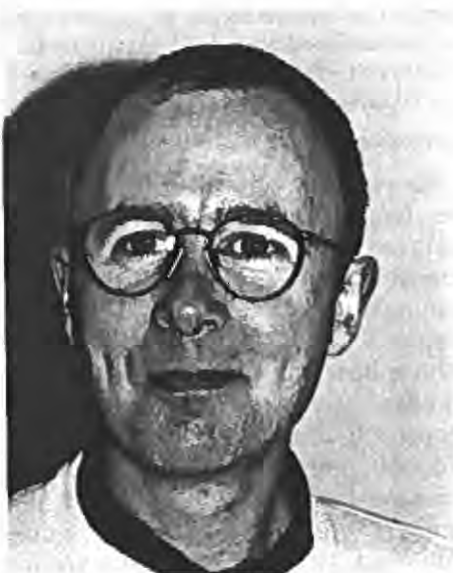
Op 1 februari heeft op de afdeling Personeelszaken een wijziging in de personeelsbezetting plaatsgevonden.

Wil van Hooft, alweer vanaf 1 januari 1997 werkzaam bij de afdeling, schuift door naar de functie van hoofd Personeelszaken, vrijgekomen na het vertrek van Wil Verhoeven. Vooral nog is zijn invulling als "waarnemend hoofd" in verband met de mogelijke uitkomst van ontwikkelingen bij de faculteiten in de Zuidwesthoek (het FSB-cluster).

Door het doorschuiven van Wil is zijn vacature per 1 februari 1998 door Wouter Harmsen ingevuld. Wouter heeft zijn sporen o.a. verdiend bij

AMOLF, een FOM instituut en daarmee is hij wel bekend met de onderzoekswereld in dit vakgebied. De universiteit is nog nieuw voor hem en hij is met enthousiasme aan de slag gegaan om zich in de faculteit in te werken.

Door de personeelsswisseling krijgt de afdeling een nieuw gezicht en verwacht zij haar dienstverlening en ondersteuning op het personeelsvlak op termijn te optimaliseren en te laten aansluiten bij de ontwikkelingen in de organisatie.

Wouter Harmsen

Anja van der Veen

De personeelsgeleding van de faculteitsraad is Dienst Commissie

In 1997 heeft u een nieuwe faculteitsraad gekozen. Die is inmiddels volop in actie. Het onderstaande is een mengeling van de Email boodschap, die de personeelsgeleding van de faculteitsraad recent heeft doen uitgaan en enkele impressies van de redactie van het eerste spreekuur van de personeelsgeleding op 10 februari jl.

Impressie van het spreekuur is voor rekening van Gijs van Ginkel.

Voor wie het nog niet wist. De wet is veranderd en de organisatie van de faculteit daarom ook. Zo heeft de faculteitsraad over andere dingen iets te zeggen dan voorheen. De zorgen die de dienstcommissie vroeger had over allerlei zaken over het personeel zijn naar de personeelsgeleding (PG) van de faculteitsraad nieuwe stijl gegaan.

Wie is daar ook weer voor gekozen? Dat zijn Rudi Borkus, Arnoud van Delden, Jan Kuperus, Wim Lourens, en Henk Mos. Deze laatste is tot voorzitter uitgeroepen.

Tijdens het spreekuur is een aansprekende naam voor de personeelsgeleding van de raad ter sprake geweest. PG heeft de associatie met de procureurs-generaal Steenhuis en Docters van Leeuwen, dus dat lijkt niet zo'n goede keus. Ondernemingsraad Natuur- en Sterrenkunde (ONS) was ook niet acceptabel voor de PG. Wij zullen daar nog van horen, maar mocht u briljante suggesties hebben, dan zullen de door ons gekozenen zeker luisteren naar de stem van het volk.

Waar gaat het over en waar kan iedereen van het personeel ons dus op aanspreken?

- Uitvoering arbeidsvoorwaarden faculteit
- Uitvoering en regeling personeelsbeleid
- Veiligheid, gezondheid en welzijn binnen de faculteit
- Organisatie en werkwijze binnen de faculteit
- Technische en economische dienstuitvoering binnen de faculteit

Over deze aangelegenheden vindt regelmatig overleg plaats. De volledige faculteitsraad (personeel + studenten) overlegt met de decaan, de personeelsgeleding-met-dienstcommissiepet met de

Van boven naar beneden en van links naar rechts: Rudi Borkus, Jan Kuperus, Henk Mos, Wim Lourens en Arnoud van Delden

directeur. Er is in januari jl. al een eerste overlegbijeenkomst geweest met de directeur. Aan de orde kwamen:

***personeelsbeleid WP.**

Door het faculteitsbestuur was een stelsel van bijzondere beloningen voor senior onderzoekers voorgesteld. Er waren diverse punten van kritiek van de raad op het bestuursvoorstel o.a. dat te vage termen als criterium werden gebruikt voor toekennen van de bijzondere beloningen. Vraag was ook hoe het dan zit met de bijzondere beloningen voor het OBP? De bijzondere beloningen zouden gelden voor een periode van vijf jaar. Dat brengt het risico mee, dat het gevoeld wordt als een (verkapt) mechanisme van bevordering. Dat bezwaar werd niet gedeeld door de directeur. De raad heeft één en ander in een brief verwoord. Het bestuur is nu aan zet voor een reactie.

***aanpassingen afdelingen van het bureau van de faculteit.**

Met de voormalige Dienstcommissie was overeenstemming bereikt over de aanpassing van de afdelingen van het bureau van de faculteit. Dat gold ook het in stand houden van een zelfstandige reproafdeling, zij het in wat afgeslankte vorm en onder leiding van Jo de Haan. De directeur heeft de raad verzekerd, dat dit beleid zo wordt voortgezet.

***regeling nevenwerkzaamheden**

***ARBO-rapport.** Door de Arbeidsinspectie was bij een rondgang in de faculteitsgebouwen gebleken, dat op enkele onderdelen verbeteringen moesten worden aangebracht. Dat is in gang gezet.

Om het contact tussen PG en de facultaire medewerkers zo goed mogelijk te laten verlopen zal ook voorafgaand aan het overleg met directeur en decaan (circa iedere 6 weken) een spreekuur worden gehouden. Het eerste heeft plaatsgevonden op dinsdag 10 februari in de lunchpauze in kamer 102 van het BBL.

Iedereen die zaken ten aanzien van bovengenoemde punten onder de aandacht van de PG wil brengen is van harte welkom bij de gesprekken. Het kan natuurlijk ook door op een ander tijdstip een van de PG-leden aan te spreken of daarheen te emailen. Namens de PG,

Henk Mos

In Memoriam: Prof. dr. P. W. M. Glaudemans

Tijdens zijn vakantie is ten gevolge van een ongeval overleden

prof. dr. P. W. M. GLAUDEMANS

Emeritus hoogleraar in de Kernfysica van de Faculteit
Natuur- en Sterrenkunde, Universiteit Utrecht

Professor Glaudemans was gedurende vele jaren hoogleraar in de toenmalige vakgroep Kernfysica. Tevens was hij initiator en stimulator van de Computationale Natuurkunde.

Wij gedenken met dank zijn vele inspanningen en bijdragen.

Faculteit Natuur- en Sterrenkunde,
prof. dr. J. E. J. M. van Himbergen,
decaan
dr. P. J. Th. Zeegers,
directeur

Professor Glaudemans is zijn studie in de wis- en natuurkunde aan onze universiteit in 1950 begonnen. Met een onderbreking voor militaire dienst legde hij in 1959 het doctoraalexamen natuurkunde af met bijvakken wiskunde en kernfysica.

Het moet april 1963 zijn geweest dat wij elkaar voor het eerst ontmoetten, toen ik in Utrecht kwam waar hij als promovendus werkzaam was. Hij werkte een suggestie uit die hem was gedaan door professor Bruce French, die een sabbatical jaar in Utrecht had doorgebracht. Het betrof het berekenen van spectra van atoomkernen om te onderzoeken of de zo berekende resultaten in overeenstemming waren met de experimentele waarnemingen.

Dergelijke berekeningen waren toen mogelijk geworden door de komst van de computer, en Piet Glaudemans was een pionier op dit gebied. Er waren toen twee computers in Nederland waarmee hij heeft gewerkt, de ZEBRA in Utrecht en de X1 in Amsterdam. Ze waren groot in afmetingen, maar hun capaciteit was niet te vergelijken met de computers die nu op bijna elk bureau staan, en ze waren langzaam. Hij heeft vele nachten doorgebracht bij de computer in Amsterdam, want in de nacht was de computer vaak vrij om in zijn

geheel te kunnen worden gebruikt. De invoer van programmatuur en gegevens, en vooral de correcties daarop, via de Flexowriter gingen veel omslachtiger in zijn werk dan thans het geval is. Het vereiste dan ook veel vindingrijkheid en doorzettingsvermogen een dergelijk project te voltooien. En dat is Piet Glaudemans gelukt.

In 1964 promoveerde hij cum laude bij professor Endt. Daarmee had hij de eerste stappen gezet op het pad van de schillenmodelberekeningen, in het Engels "shell model calculations". Na zijn promotie vertrok hij naar Rice University te Houston (Texas) in USA en keerde vervolgens na ook nog een verblijf aan ORNL te Oak Ridge TN na twee jaar terug in Utrecht. In 1971 werd hem de Koninklijke/Shell-prijs toegekend. Zelf zei hij dat dat alleen maar was gebeurd omdat in de Engelse benaming van zijn onderzoeksgebied het woord "shell" voorkwam, maar wij wisten wel beter.

In 1973 werd hij benoemd tot lector, en in 1980 tot hoogleraar aan de Rijksuniversiteit te Utrecht. Hij heeft zijn activiteiten op het gebied

van het schillenmodel in de latere jaren veel verder uitgebreid tot waarlijk grootschalige computerprojecten en hij heeft op allerlei plaatsen buiten Nederland de kiem gelegd voor verdere ontwikkeling. De steeds machtiger wordende computers boden hiertoe de gelegenheid, en hij zag die mogelijkheden. Van vele experimentele onderzoeksgroepen bereikten hem verzoeken nieuwe kernfysische meetgegevens te verklaren in termen van het schillenmodel en zo orde te scheppen in de veelheid van data.

De vele proefschriften die onder zijn leiding tot stand kwamen getuigen van zijn produktiviteit op dit gebied, vooral ook door het enthousiasme dat hij op zijn promovendi wist over te dragen. De laatste jaren heeft hij zich sterk ingespannen voor een wijder gebied, dat van de computational physics.

Vele jaren heb ik met Piet kunnen samenwerken. Een lange periode van intense samenwerking betrof het schrijven van een boek over schillenmodelberekeningen. Dat waren jaren dat we elkaar heel goed hebben leren kennen, en waarin zijn werklust en doorzettingsvermogen duidelijk tot uiting kwamen.

Ik heb vooral Piet Glaudemans' werk naar voren gebracht. Dat was een heel belangrijk deel van zijn leven, met zijn kenmerkende enthousiasme voor en plezier in zijn vak. Uit onze samenwerking is een hechte vriendschap tussen ons gegroeid. Zijn plezier in zijn werk heeft, helaas, niet kunnen voorkomen dat zijn gezondheid hem ernstig in de steek heeft gelaten, waardoor hij vervroegd met emeritaat is gegaan. Hij heeft lang moeten vechten om zijn ziekte de baas te worden. De laatste tijd kon hij weer met plezier allerlei activiteiten ontplooiën. Zo had hij besloten zes weken naar Bali te gaan. Hij was een enthousiaste watersporter: hij zeilde graag en hij snorkelde graag. Op 28 januari is dat laatste hem noodlottig geworden.

Door zijn overlijden is mij een goede vriend ontvallen en heeft de fysische gemeenschap een toegewijde en zeer betrokken collega verloren.

P.J. Brussaard

Jan de Wolde, managing director van het IMAU

Het zal niemand in het BBL-gebouw zijn ontgaan dat het IMAU in korte tijd sterk is gegroeid. Met name het aantal promovendi is de afgelopen jaren explosief gestegen. Van een klein instituut waar de financiële en personele zaken onder de koffie even werden geregeld, naar een instituut met een professionele, full time managing director: sinds 1 september is Jan de Wolde werkzaam in die functie op het IMAU.

Jan zal u waarschijnlijk niet onbekend voorkomen, want hij is al sinds 1992 werkzaam bij het IMAU, toen als promovendus. Sterker nog, hij loopt hier al rond sinds 1986, want toen begon hij als 18-jarig groentje uit Groningen aan de studie meteorologie. Dat hij de Fylakradus ruim 12 jaar heeft weten te ontlopen, is een eervolle vermelding waard.

Als promovendus werkte hij aan een door het RIKZ gesubsidieerd onderzoek naar zeespiegelstijging, en van daaruit stroomde hij door naar een ander project van de ijs-en-klimaatgroep onder leiding van professor Oerlemans. In 1996 is op IJsland een groot meteorologisch experiment opgezet op de grootste gletsjer van Europa, de Vatnajökull. Jan werkte als expeditieleider een jaar lang aan de voorbereiding en uitvoering hiervan, waarbij zijn organisatorische en leidinggevende talenten niet onopgemerkt bleven...

En zo werd hij dus managing director van het IMAU. Hij houdt zich onder andere bezig met de IMAU-begroting, de financiële planning, aanstellingen, contracten, de positie van het IMAU binnen de faculteit en ga zo maar door. Het leukste aan zijn werk vindt hij de afwisseling. Het minst leuke? "Mensen die je voor de tieste keer moet uitleggen hoe ze een reisdeclaratieformulier moeten invullen!". Ondanks herhaald aandringen wilde Jan echter jammer genoeg, discreet als hij is, geen namen noemen.

Tussendoor is hij bezig met de afronding van zijn proefschrift over thermische expansie en zeespiegelstijging, en zet hij zich in zijn woonplaats Almere in voor de redding van zijn geliefde Triatlon Vereniging Almere (TVA). De TVA verkeerde enige maanden geleden op het randje van faillissement. Als fanatieke triatleet wilde Jan echter van geen opgeven weten, en inmiddels heeft hij de gemeente bijna zover gekregen de benodigde tonnen subsidie ter beschikking te stellen. U hoort het, het IMAU verkeert in uiterst capabele handen...

Barbera Bolhuis

Instituut voor Marien en Atmosferisch onderzoek Utrecht

Barbera Bolhuis: trainer COACH

Bijna was ze er in geslaagd om aan de aandacht van de Fylakra-redacteur te ontsnappen, maar gelukkig werd die tijdig getipt om ook Barbera Bolhuis op de gevoelige plaat vast te leggen. En dus kan iedereen nu kennis maken met die blonde (?) dame die al sinds 1 augustus 1997 werkzaam is bij het IMAU.

Afgestudeerd in de (korte) geschiedenis van de Verenigde Staten maakte Barbera kennis met de wereld van de meteorologen en oceanografen, toen ze ging werken bij de stichting GOA (Geologisch, Oceanografisch en Atmosferisch Onderzoek) van NWO. Daar nam ze subsidie-aanvragen van het IMAU in behandeling en zag ze er op toe dat de toegezegde geldstromen niet in lucht alleen zouden opgaan.

Haar dienstverband bij GOA was voor het IMAU niet onfortuinlijk: al na anderhalf jaar had het IMAU voldoende geld verkregen om haar weg te kopen bij GOA en een riant positie aan te bieden bij het IMAU: manager van de internationale onderzoeksschool COACH. Hoewel gebleken is dat COACH (Cooperation in Oceanic, Atmospheric and Climate Change studies) nog niet helemaal ingeburgerd is binnen de faculteit, zal het niet lang meer duren voor dit samenwerkingsverband tussen IMAU, KNMI, RIVM en twee Duitse Max-Planck instituten een welbekend begrip is geworden. En Barbera zal daar zeker haar steentje aan bijdragen!

Als COACH-manager zal Barbera (durf eens Babs te zeggen!) belast worden met de dagelijkse leiding van de school. Naast projectbeheer en budgetbewaking behoort ook de organisatie van summerschools en student-uitwisselingen tot haar takenpakket. Een veelzijdige functie dus die aan Barbera wel besteed is. Dat het ministerie nog steeds niet helemaal het groene licht gegeven heeft om met alle activiteiten van start te gaan, stoort deze soms wat ongeduldige dame wel, maar gelukkig kan ze haar energie 's avonds in de fitness-ruimte wel kwijt. Zeker nu ze gestopt is met roken, is ze daar regelmatig te vinden.

Nog één tip: Barbera heeft nog steeds geen woonruimte gevonden in Utrecht. Dus als je haar 's middags in grote haast tegenkomt, maak dan ruim baan anders mist ze die #@! = A7 = 95& = 88@ bus naar het station weer!

Jan de Wolde
Institute for Marine and Atmospheric research Utrecht (IMAU)

De ingebruikname van het Minnaertgebouw

Maart is de maand van de ingebruikname van het Minnaertgebouw. Langzamerhand hebben de nieuwe bewoners al hun dozen uitgepakt, en zijn de kinderziektes zoals de lekkage verholpen. Tijd dus om eens stil te staan bij het gebouw, bij de mogelijkheden die het gebouw biedt en bij de plaats die het gebouw inneemt. Met de collegezalen voor de studenten en de kantine voor alle gebruikers van de Noordwesthoek heeft het gebouw de potentie zich te ontwikkelen tot het kloppende hart van deze cluster, dat bovendien voor iedereen eenvoudig te bereiken is met behulp van de nieuw aangelegde loopbruggen.

De activiteiten rondom de ingebruikname van het Minnaertgebouw zijn zeker niet bedoeld voor de nieuwe bewoners alleen, maar richten zich op alle medewerkers en studenten uit de omgeving. Gekozen is voor een combinatie van sociale en wetenschappelijke evenementen die gezamenlijk moet laten zien wat voor mogelijkheden het gebouw biedt.

In de eerste week van maart dienen de lunchconcerten als opwarmertje voor de rest van de maand. Op woensdag 4 maart wordt de activiteit groter door de "actie en avontuur dag" van A-Eskwadraat, waarop de officiële ingebruikname direct volgt. Helaas kunnen bij dit laatste onderdeel slecht circa 250 mensen aanwezig zijn.

Op vrijdag 6 maart komt het geheel vervolgens echt goed op gang, want dan verwelkomen de nieuwe bewoners alles en iedereen uit de Noordwesthoek met een borrel vol vermaak, muziek en cabaret.

Gedurende de hieropvolgende weken is er vervolgens een breed scala aan activiteiten. Allereerst is er een viertal symposia die eigenlijk stuk voor stuk de aandacht verdienen. Verder zijn er diverse lezingen en is er het eerste bridgetoernooi voor alle gebruikers van de Noordwesthoek. Ook is er een tentoonstelling van het universiteitsmuseum met instrumenten uit de 18e, 19e en 20e eeuw ingericht in zaal 021.

Begin april komt de ingebruikname tot een eind. Op 2 april is er de 'sport en cultuur dag' en vervolgens op 9 april de laatste grote vuurproef, het gala. Tegen de tijd dat Nobelprijswinnaar Crutzen z'n verhaal komt vertellen, is het hopelijk voor iedereen duidelijk waar het gebouw (voor) staat.

Houdt allemaal vooral de aankondigingen voor de activiteiten in de gaten. Ik ben ervan overtuigd dat er voor iedereen genoeg interessants te doen is. Vriendelijke groet en hopelijk tot ziens,

Eelke Kooi
programma samensteller

De Fylakra Lente Quizz 1998

De redactie van Fylakra heeft een zeer uitgebreid foto archief. Af en toe is één van de redacteurs in de gelegenheid om daarin te snuffelen. Soms komen we dan foto's tegen waarbij wij ons afvragen: wie was dat ook al weer. Bij die gelegenheid ontstond het idee om afbeeldingen van niet direct te traceren personen aan u voor te leggen in de vorm van een quizz. Het leek ons aardig om dat te doen in multiple choice vorm. U kunt dan uw oplossing insturen aan de redactie. De winnaar (v\m) kan rekenen op warme woorden van de redactie en wellicht ook een fles Beaujolais primeur 1999.

Op de volgende bladzijde vind U de plaat van het voorjaar 1998. Afgebeeld is een aantrekkelijke, vrij jonge man met stevig postuur, makkelijk lachbaar en riant besnord. Aan u, lezer het verzoek om deze man thuis te brengen.

-----✂-----Hierlangs afknippen-----✂-----

Het oplossing is:

- ☐ de meest recente minnaar van Monica Lewinsky
- ☐ de gedoodverfde winnaar van de Tour de France 1998
- ☐ de beoogde nieuwe directeur van een Utrechtse faculteit
- ☐ een borrel tapper uit de jaren '50 bij facultaire recepties
- ☐ een oud-medewerker van de eerste facultaire computerdienst
- ☐ een gastmedewerker van het IMAU
- ☐ uw eigen oplossing _____

Maak het juiste rondje zwart.

Naam : _____

Adres : _____

Woonplaats : _____

Telefoon : _____

Stuur uw oplossing uitsluitend schriftelijk aan de redactie van Fylakra.

Over de uitslag kan niet worden gecorrespondeerd.

Fylakon wintersportdag naar Willingen

Nadat de eerste planning voor de wintersportdag van onze personeels- vereniging in het water viel door te weinig aanmeldingen (slechts 25 terwijl er ruim 35 nodig waren) werd de dag een week doorgeschoven. Door flink ronselen van degenen die toch echt wilden dat de dag door zou gaan bleek dat de week daarop maar liefst 41 mensen zich hadden aangemeld. Toen bleek dat de sneeuw in Duitsland nog wel een dagje bleef liggen stond niks een leuke skidag meer in de weg.

's Morgens om 5 uur opstaan om om kwart voor 6 bij het BBL te verzamelen, het was de meesten aan te zien. Slaperige koppen bij de vleet. Maar goed. Toen iedereen er was konden we gaan, 5 over 6, dat mag in de krant (of Fylakra natuurlijk). Na een bustocht van 4,5 uur met broodjes (door de organisatie gesmeerd), koffie, een half uur pauze en een skivideo voor de skileken onder de reizigers kwamen we vol verwachting aan in het dorp Willingen.

Een drukte van belang tijdens het uitladen

Nadat het geheel was voorzien van stokken, ski's, schoenen, langlauf-materiaal en meer van dat soort benodigdheden, het geheel weer in

de bus was geladen en naar het skigebied was afgevoerd en daar weer was uitgeladen, kon om twaalf uur de pret beginnen.

De groep viel uiteen in 3 groepen. De langlaufers (die overigens nogal lang moesten laufen om de loipes te bereiken), de geofende skiërs die onmiddellijk de hoogten opzochten en de beginnelingen die een klein hellinkje beklommen om de eerste beginselen onder de knie te krijgen. Wat aardig lukte want na een paar uur waren de meesten ook al op de hogere pistes te vinden.

Linda van Dijk geniet van een welverdiende 'peuken' pauze

Om 4 uur was het weer verzamelen bij de bus waarbij de langlaufers evenals 's morgens weer ruim een half uur moesten lopen om bij de bus te komen. Minpuntje op een verder perfecte dag. Nadat de ski's weer waren ingeleverd konden we aan tafel alwaar de schnitzels van het formaat XXL met smaak werden verorberd.

De terugreis was een stuk minder luidruchtig dan de heenreis: de meesten hadden de pijp leeg, de knollen op, of waren anderszins de man met de hamer tegengekomen. De reis verliep voorspoedig en weldra waren we weer in Nederland alwaar alleen nog net over de

grens een kwartiertje werd gestopt om uit te waaien en van chauffeur te wisselen.

Een uitgeputte bus op de terugreis, al krijgen sommigen er nooit genoeg van.

Zo waren we om half elf na een prachtige en welbestede dag weer veilig in Utrecht. Rest mij nog om, het is bijna overbodig om te zeggen, de organisatie te bedanken (Chris Fafieanie en Hans Kolijn) voor een perfect georganiseerde dag. Mannen, bedankt!

Rudi Borkus

N.B. Foto's zijn van de auteur.

Cristina Robles Gonzales: AIO bij het IMAU

Cristina Robles Gonzales is per 1 februari jl. begonnen als AIO bij het IMAU. Zij zal, samen met enige buitenlandse instituten, gaan werken aan de modellering van radicaal chemie in wolken. De nadruk zal liggen op reacties van nitraat en chloor radicalen, die met name in de (vervuilde) marine grenslaag van belang kunnen zijn.

Cristina is geboren en getogen in Madrid, waar zij natuurkunde studeerde aan de Complutense universiteit, met specialisaties in meteorologie en atmosferische chemie. Na een korte carrière als programmeur, trok de

wetenschap Cristina meer en solliciteerde zij op een AIO-baan bij het IMAU. Hierbij was het wonen in Nederland en de Nederlandse lifestyle een prettige bijkomstigheid.

Buiten haar enthousiasme voor de wetenschap en Nederland is er nog een reden voor Cristina om naar Nederland te verkassen: haar vriend is AIO in Delft en met hem heeft ze, mooi in het midden, Gouda als woonplaats gekozen. Wij wensen Cristina veel succes in Nederland en in de wetenschap.

Frank Dentener

Het Minnaertgebouw, het Freudenthal Instituut en het Theoretisch topinstituut

In het laatste nummer van Fylakra van 1997 was een brief opgenomen van een medewerkster van het Freudenthal Instituut na een uitdrukkelijke uitnodiging van de redactie van Fylakra om een reactie na de commotie, die was ontstaan over de zeer plotselinge veranderingen in verhuisplannen van dat Instituut. Dat zou nl. oorspronkelijk op de vierde verdieping van het Minnaertgebouw gehuisvest worden. Verschillende facultaire spelers in dit gebeuren waren daaraan voorafgaand door de redactie om commentaar gevraagd, maar zij wilden geen publicabele reactie geven. Reden voor de redactie om nog eens verder met deze en gene te praten en zo troffen wij prof. Harrie Eijkelhof aan tafel op het didactiek secretariaat, terwijl hij zijn boterham oppeuzelde. Het volgende beeld ontstond daarbij over de gebeurtenissen rond de verhuizing van het Freudenthal Instituut.

Harry: "Jammer, dat het Freudenthal instituut niet dicht bij de rest van het Centrum voor Bèta didactiek is gekomen".

Redactie: "Waarom is dat zo misgelopen?"

Harrie: " Dat was een samenspel van factoren; er waren bij het Freudenthal Instituut wat gemengde gevoelens over hun komst naar de Uithof. Een aantal medewerkers vond de huisvesting aan de Tiberdreef vlakbij het station Overvecht prima, geen behoefte aan verandering. Gevolg is wel, dat het instituut vrij geïsoleerd ligt, wat betreft de contacten met de universiteit en dat het contact met de andere deelnemers in het Centrum voor Bèta didactiek wordt beperkt. Er waren medewerkers, die dat niet zoveel kon schelen, maar andere vonden het hinderlijk. De directeur van het Freudenthal Instituut, prof. Jan de Lange, schreef in de Bouwkrant een nogal sceptisch stukje over de aanstaande verhuizing naar het Minnaertgebouw, waarin hij aangaf, dat hij niet zo'n zin had om te verhuizen naar de Uithof, de huisvesting in het Minnaertgebouw leek hem niet ruim genoeg en hij vroeg zich af welke meerwaarde de verhuizing zou hebben voor hun contacten met het Centrum voor Bèta didactiek.

Dit verhaal riep een gevoel van teleurstelling op bij de andere deelnemers uit het Centrum voor Bèta didactiek, want zij zagen met plezier uit naar de komst van het Freudenthal Instituut naar de Uithof, omdat daardoor sneller en makkelijker contact en samenwerking mogelijk zou zijn.

Plotseling was er toen de prestigieuze aanbieding van de Princeton University aan Eric Verlinde, die het risico meebracht, dat het Theoretisch Instituut één van zijn toptalenten zou verliezen. De toonzetting van het verhaal van Jan de Lange was toen wel een handvat voor het faculteitsbestuur om vervangende huisvesting te vinden voor het Freudenthal Instituut in combinatie met de inspanningen om Eric Verlinde voor de UU te behouden. De decaan, Hans van Himbergen, kwam met het inmiddels bekende plan. Het vervolg van de gebeurtenissen maakte wel duidelijk, dat er belangen in het spel waren, die uitstegen boven dat van het Centrum voor Bèta didactiek alleen. De zaak is aan het College van Bestuur voorgelegd en op dat moment was het niet doorgaan van de verhuizing van het Freudenthal Instituut een voldoende feit.

Het is heel begrijpelijk, dat de collega's van het Freudenthal Instituut het heel vervelend vonden dit bericht te ontvangen, midden in de verhuizing. Hun eerst boosheid kan ik me goed voorstellen.

Het was wel verrassend, dat het Freudenthal Instituut zo heftig reageerde op het niet doorgaan van de verhuizing, dat alternatieven onbespreekbaar waren. Het leek er zelfs op, dat de contacten met het Centrum voor Bèta didactiek door het Freudenthal Instituut bevroren zouden worden, hoewel dat Centrum met de besluitvorming in zake de huisvesting niets van doen had gehad. Gelukkig is die samenwerking doorgegaan. Voorlopig blijft het Freudenthal Instituut nog een jaar aan de Tiberdreef wonen. Harrie hoopt, dat zij na dat jaar dicht in de buurt van de andere didactici komen, zodat optimaal contact en samenwerking mogelijk zal zijn".

Wij verlieten het secretariaat van didactiek, maar niet na Jenny Andriese geluk te hebben gewenst met haar nieuwe baan, waarover in de volgende Fylakra meer.

Gijs van Ginkel

Het Theoretisch Instituut in beweging

Op 3 en 4 februari jl. verhuisde het Instituut voor Theoretische Fysica van de tweede naar de vierde verdieping van het BBL. 's Ochtends vroeg op de eerste verhuisdag werden de theoriemedewerkers verrast door hun nieuwe burens van Moleculaire Biofysica met 2 kilo chocolade-eitjes, 10 rollen biscuit, 3 pakken speculaas, vele liters koffie, thee en appelsap, waarmee zij de verhuisdagen goed zijn doorgekomen. Deze spontane, zeer aangename verrassing werd een week later gevolgd door een vloerverwarmingsborrel voor de hele vierde verdieping plus gebouwbeheer plus de computergroep, georganiseerd door enkele promovendi van theorie, en vond plaats in de panoramazaal aan de stadkant van het BBL met een 'riant' uitzicht op de A27. Al met al was het een leuk binnenkomen.

Leonie Silkens

Zo te zien waren de chocolade-eitjes aardig in trek.

Lieve allemaal

Allereerst een gezond en vredig 1998 toegewenst, mede namens mijn Jan. Daarbij wil ik iedereen bedanken voor de onvergetelijke middag, ook mede namens mijn Jan. Ondanks dat ik een best een katje kon zijn was er een enorme belangstelling op de receptie, die ik kreeg aangeboden door gebouwbeheer en FBU.

De toespraken van de heer Zeegers en de heer Ratering, het prachtige collier, de stolp, de flessen wijn en bonbons (lekker), een shawl, bloemen, geld en cadeaubonnen maakten me sprakeloos.

De fotoboeken van bijna alle medewerkers uit de gebouwen en het FBU. Prachtig, ik zal er dikwijls in kijken. Heel veel brieven en kaarten (zelfs thuis), ik kon wel janken. Ik hoop jullie zo nu en dan te ontmoeten (niet allemaal tegelijk) en dan nog eens bij te praten.

Maar één ding kwam niet ter sprake: zonder het gouden koppel Manolita en Corien, hadden wij het nooit zo fijn gehad met elkaar.

Heel veel liefs van,

Jannie en Jan Godee

Rectificatie:

Het artikel over het Universiteitsmuseum in het vorige reguliere nummer van Fylakra (1997, nummer 6) is abusievelijk de naam van Jan Deiman weggevalen, de auteur van het stuk.

Faculteit Natuur- en Sterrenkunde

Princetonplein 5
3584 CC Utrecht

Universiteit Utrecht